ARTS ACADEMY
(Regd.)

Souvenir

For Arts Academy BUILDING FUNDS

Nov.-Dec. 1955

THE SOUTHERN RAILWAY

has many attractions for the Tourist, Pilgrim and Student of history.

Bijapur is the ancient city of the famous Adil Shahi dynasty. It is now in ruins and the gigantic structure called the Boli Gumbaz contains a perfect whispering gallery.

Cape Comorin or Kanya Kumari is the land's end of India where the waters of the Arabian sea, the Bay of Bengal and the Indian Ocean meet. It has a famous temple dedicated to the Goddess Kanya Kumari.

Chidambaram has a famous temple of great antiquity dedicated to Nataraja or Siva in His aspect as The Cosmic Dancer. Within a mile of Chidambaram Railway Station is the Annamalai University Campus.

Chingleput is the Railway Station for Tirukkalukunram or the "Hill of the Sacred Kites" and Mahabalipuram with its famous sculptured rock-cut temples.

Conjeevaram is famous for its Siva and Vishnu temples.

Hassan is the best place from which the famous temples of Belur and Halebid can be visited.

Humpi (Vijayanagar) The capital of the Never-to-be-forgotten Hindu Empire where the marvellous ruins of the old city spread over several square miles.

Kalahasti: One of the greatest shrines of Southern India where the element of "Vayu" or Air is worshipped.

Madras, the third largest city in India, is the metropolis of the State of Madras and the Headquarters of the Southern Railway. The city covers about 50 sq. miles and has a population of nearly 1½ millions.

Madura, the famous capital of the Ancient Pandya Kings, is the second largest city in the Madras State. The chief attraction in Madura is its massive temples dedicated to God Siva and Meenakshi, the fish-eyed Goddess.

Mysore is the city of lights. The enchanting BRINDAVAN GARDENS are only ten miles from Mysore.

Rameswaram contains one of the most venerated Hindu Shrines and one of the finest examples of South Indian architecture.

Srirangam (Via Trichinopoly) is the most important Vaishnava shrine in South India.

Tanjore has the famous Brihadeeswara temple and Saraswathi Mahal Library, which contains rare collection of ancient books, manuscripts and palm leaves.

Tiruchendur is famous for its sea-side temple dedicated to Lord Subramanya which is 1000 years old.

Tirupati is held in the highest reverence by Hindus and has a perennial flow of pilgrims. The hill temple is an example of early Dravidian architecture and is one of the richest in South India.

Tiruvannamalai: The large Siva temple at the foot of the hill is one of the largest in South India. The famous Ramanashram is about two miles from the Railway station.

Trichinopoly is noted for its shrines at Srirangam and Tiruvanakovil. It is a flourishing city on the right bank of the river Cauvery and the headquarters of the Southern Region of the Southern Railway.

Trivandrum is now the capital of the United State of Travancore and Cochin. It has a lovely beach, a famous art gallery and museum and is well known for its ivory work.

Issued by the Public Relations Officer

CONTENTS

			PAGE
1.	OFFICE-BEARERS	...	6
2.	OURSELVES	...	9
3.	INDIAN MUSIC *Prof. P. Sambamurthy, B.A., B.L.*	...	11
4.	DRAMA : "WHICH IS LIFE" *by T. K. S. Brothers* (Programme 26-11-55)		17, 20-21
5.	இசையரங்குகளில் வெற்றிபெற...? இசையரசு M. M. தண்டபாணி தேசிகர்	...	22
6.	ON BANI *Flute Mahalingam*	...	25
7.	DRAMA : "RAJA RAJA CHOZHAN" *by T. K. S. Brothers* (Programme 27-11-55)	...	29-32
8.	குருவின் உபதேசம் சங்கீத கலாநிதி சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை	...	33
9.	ART, ITS DAWN, PERFECTION AND FUTURE ROLE *Vidwan G. N. Balasubrahmanyan, M.A.*	...	36
10.	INDIAN DANCES *by Kerala Sisters* (Programme 3-12-55)	...	43
11.	திரைப்படமும் காதலும் அரு. ராமநாதன்	...	44
12.	DISCERNMENT IN DANCE CULTURE AND PATRONAGE *E. Krishna Iyer, B.A., B.L., Advocate*	...	47
13.	DRAMA : "BOMBAY MAIL" *by Seva Stage Service* (Programme 4-12-55)	...	51-53
14.	தியாக ப்ரம்மம் சங்கீத கலாநிதி மஹாராஜபுரம் விஸ்வநாத அய்யர்		54
15.	THYAGARAJA PRASAMSA (in Telugu) *Sangeetha Kalanidhi* *Doctor Dwaram Venkataswamy Naidu...*		56
16.	MUSIC - FOR A PRICE *K. Srinivasan, B.A., B.L.*	...	58
17.	GRAND FLUTE CONCERT *by Venugana Vidwan Sri T. R. Mahalingam and Party* (Programme 10-12-55)	...	59
18.	நாடகக் கலை (மா-ரா)	...	59
19.	மறக்கமுடியாத நாட்கள் லீலா ராமன், B.A., Hons. (Litt.)	...	61

OUR THANKS

We thank all those who have helped to make this Souvenir successful by giving Advertisements and Articles, and helping to bring out this Souvenir speedily and in time.

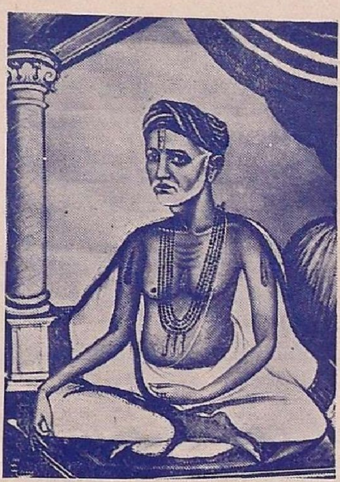

சத்குரு ஸ்ரீ த்யாகராஜ சுவாமி

ஸமர்ப்பணம்

THE MOST RELIABLE SHOP

FOR

Quality & Durability

IN

KOLLEGAL, KANCHEEPURAM & ARNI
SILK SAREES - MYSORE CRAPES Etc.
COTTON SAREES & CHOLIES
B. & C., METTUR & OTHER FANCY PIECE-GOODS

Please Visit :—

RAMA VILAS

(ESTABLISHED 1929)

"The Quality Silk House"

POONAMALLEE HIGH ROAD, GENGU REDDY ROAD JUNCTION

(*Near* **Hotel Dasaprakash**)

MADRAS-8

Grams : "ENAMELSIGN" Phone : 2646

ENAMEL

SIGN BOARDS - ELECTRIC SHADES
HOSPITAL WARE - HOUSE-HOLD UTENSILS

WE SERVE

GOVERNMENT, ARMY, RAILWAYS,
HIGHWAYS, ELECTRICITY SYSTEMS,
POLICE, HOSPITALS, MUNICIPALITIES,
ADVERTISERS AND GENERAL PUBLIC.

MADRAS ENAMEL WORKS LTD.,
65, SYDENHAMS ROAD, MADRAS-3.

THE SENIOR AUTO DIESEL STORE

Manufacturers and Stockists of:

CONVERSION KITS SUITABLE FOR PERKINS P. 6, ENGINES OF ALL MODELS AND OTHER CONVERSION KITS SUITABLE FOR ANY DIESEL ENGINE.

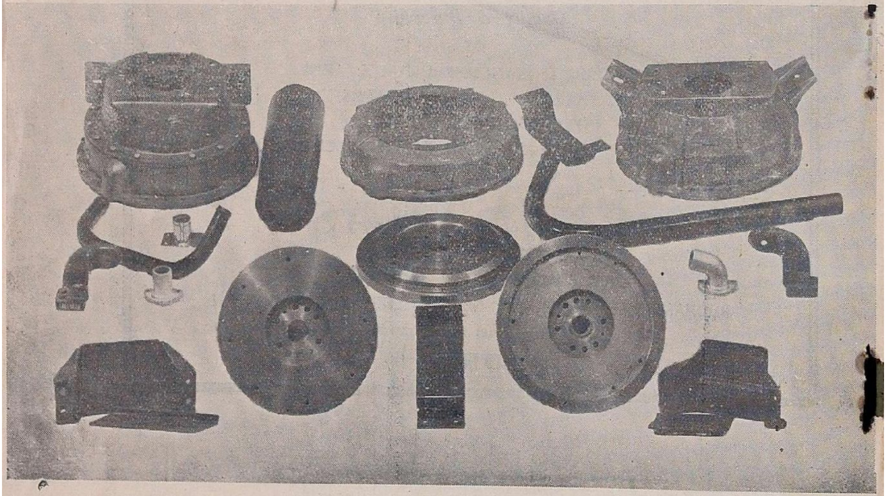

VADA-AGARAM *Foundry* **AMINJIKARAI** **MADRAS-29**

All foundry works are undertaken

CONTACT

2/6, WALLERS ROAD, MOUNT ROAD, MADRAS-2

Durable

CHROME FACTORY

175. BROADWAY, BRANCH.. LUZ, MYLAPORE. MADRAS..

Branch also at :—**187, MOUNT ROAD, MADRAS–2**

For all kinds of

MOTOR PARTS AND ACCESSORIES, BATTERIES, TYRES & TUBES
FOR ENGLISH & AMERICAN CARS AND TRUCKS

Contact

MESSRS. KANNAPPAN MOTOR STORES

(AUTOMOBILE SPECIALISTS AND DIRECT IMPORTERS)

34, General Patters Road

MOUNT ROAD, MADRAS - 2

Telegrams : " **SCORPIO** "

Telephone : **86336**

ARTS ACADEMY

(Regd.)

No. 42, PURASAWALKAM HIGH ROAD

MADRAS - 7

OFFICE–BEARERS

Founders :

Flute Sri T. R. Mahalingam
Isai Arasu Sri M. M. Dhandapani Desikar

Presidents :

Sri M. R. Appadurai Pillai, B.A., M.C.

Vice - Presidents :

Sri M. Ct. Muthiah Chettiar
,, V. Emberumanar Chetty
,, P. V. S. Vencatachellum
,, K. Srinivasan, B.A.,B.L.
,, T. M. S. Giri, B.SC. (ENG.)

Hony. Secretaries :

Dr. R. Krishnaswamy
Sri R. Elumalai

Hony. Treasurer :

Sri R. Devarajalu

Members of the Governing Body :

Sri N. C. Rangaswamy Iyengar, B.A.,B.L.
,, V. N. Swamy
,, N. Krishnamurthi
,, K. A. Srinivasan
,, C. Kalyanasundaram
,, A. P. Balasubramaniam, M.A.

Auditors :

Messrs. Mani & Co., Madras

Active Members :

Sri R. Elumalai (*Secretary*)
,, T. Jayaraman
,, R. Devarajalu (*Treasurer*)
,, M. Paramanandam
,, K. A. Srinivasan
,, O. Damodaran
,, N. Krishnamurthi
,, M. V. Doraiswamy
,, K. Santhanam, M.A.
,, K. Batcha Reddiar
,, V. Govindarajalu Naidu Garu
Dr. R. Krishnaswamy (*Secretary*)
Sri A. S. Ananthagopalan
,, M. Nandagopal Iyer
,, K. Devaraja Mudaliar

Life Members :

Sri K. Srinivasan, Advocate
,, B. Govindaram Prasad
,, P. V. S. Vencatachellum

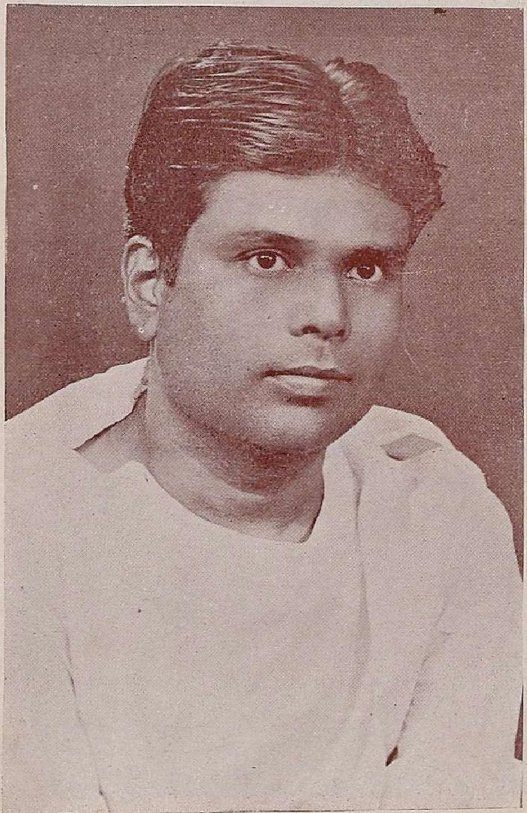

Flute T. R. Mahalingam (Founder)

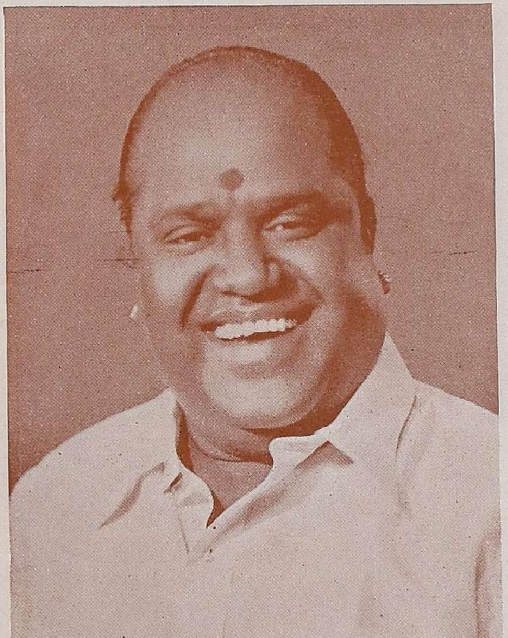

Isai Arasu M. M. Dhandapani Desikar (Founder)

Late Dr. E. M. Duraiswamy
(Founder - Director)

MEMBERS OF THE GOVERNING BODY OF ARTS ACADEMY (REGD.), MADRAS - 7

LEADING

in the Field of Hiring Furniture, New C. W. Folding Chairs, Platforms Carpets, New White Folding Chairs, etc. On monthly basis and daily rates for over 48 Years, in Madras.

Supply often & often to:

Colleges, Entertainments, Government, Meetings, Military, Municipalities, Sabhas, Weddings.

Finest Selection of Articles of Furniture always in STOCK.

Stockists of all the following:

Complete House Furniture
Verandah
Sitting Room
Dining Hall
Bed & Dressing Rooms
Office Room
Bath Room
Nursery
Kitchen & Pantry etc.
Venesta Folding Chairs
Bent Wood Chairs
Arm Chairs Rexine & Dunlop Rubber Seats
Wicker Chairs
Wedding Sofas
Teapoys
Dining Tables
Table Cloths
Tea Set Crockery

All articles in first class condition and ready for delivery.

Lorry Service is available at all times.

Apply to:

P. S. SHUNMUGAM & SONS,

HIRERS,

31, MOUNT ROAD, MADRAS-2.

Ring Up 86707.

B. GOVINDARAM PRASAD LORRY SERVICE

23, Basin Water Works Street, MADRAS-1

For

Efficient and safe transport of materials
Accredited carriers to Government
Leading Firms and Factories

Phone: 3666

Branches:

22, Davidson Street, MADRAS-1

Khaderpet
VANIYAMBADI
(Phone: No. 2)

New Market Road Cross
BANGLORE CANTT.
(Phone: 332)

1st Main Road
New Tharugupet, BANGALORE CITY
(Phone: 3321)

"Mayer House"
FORT COIMBTORE
(Phone: 575)

40/42, Begumpur
DINDIGUL

Aanara Street
Dhanwantri Road
MYSORE
(Phone: 378)

Millions use every day to their satisfaction
AJANTA Black Lead
IMPERIAL Copying
CHECKING Coloured
Quality
PENCILS
CHECKING ★ M.P.F ★ BLUE
THE MADRAS PENCIL FACTORY
3. STRINGER St, MADRAS.
ARUNA

Ourselves

Our work in the past – our hopes for the future

With the increasing accent on the revival of cultural activities there have come into being logically very many Sangeetha Sabhas all over South India. While in many other areas of Madras City, Sabhas have been flourishing for several years now, in the areas of Purasawalkam - Vepery - Kilpauk, many enthusiasts have in the past attempted without success to establish a Sabha. To those men and women who sacrificed much for infusing into the people of our area a cultural awareness, we owe a lot.

Music Sabhas are not always considered to be what they are really intended to be. A Sabha, to fulfil its purpose, should bring to its members the ennobling experience of aesthetic appreciation. It should not merely limit itself to be a commercial purveyor of entertainment and with the profitability of such an occupation in view confine its patronage only to those lions of the front benches of music, whose concerts alone will keep the Sabhas financially sound. The Sabha should rise completely above sectarianism of any kind, seek and encourage new talent, foster and encourage the desire for learning in the fine arts and above all to spread the message of real understanding of art, which is both an end in itself and the means to better spiritual and cultural living.

With the objects detailed above in view, in the year 1950 the Arts Academy was founded by Sri Flute T. R. Mahalingam, Isai Arasu M. M. Dandapani Desikar and the late Dr. E. M. Doraiswamy. The Sabha was inaugurated during May that year by the auspicious hand of Prof. P. Sambamurthy, B.A., B.L., Head of the Department of Music, University of Madras.

In these five years that have passed, we may well pride ourselves on having successfully avoided the common faults which a Sangeetha Sabha is prone to lapse into. True, the Academy has had to pass through some difficult times for it has not always been easy to please a large number of members with diversified interests and tastes. Nevertheless, it must be said to the credit of everyone concerned and of every one of our members that there is now a general appreciation of the purpose of a Sabha and that our Institution has come to stay as a cultural force in our area.

We do not know if there are many Sabhas who, within the short span of five years, have encouraged such a large number of young and not very well known artistes as we have done. We have always offered our platform sometimes at the risk of severe criticism from some of the old guard to new and young artistes so that art may flourish. We have had a wide variety of performances and these included vocal and instrumental recitals, harikathas or music discourses, dramas and dances.

It is our hope that in the not too distant future, we shall be able to run a music school, where free training could be given to deserving talent, a library of music works which would be open to all our members and to any members of the public, who wish to exclusively subscribe to this part of our activity and to encourage contemporary composers by arranging to publish and teach their compositions in our institution.

In conclusion, we hope that by the celebrations we arrange periodically in connection with the anniversaries of the great composer-saints of South India and the discourses of their lives and messages that are part of these celebrations we shall be able to make all our members and most of the citizens of our area share that soul-inspiring experience of drinking at the fountain of our great culture—the most precious heritage that has been left us to-day.

THE NEW INDIA ASSURANCE CO. LTD.

Established **1919.**

Head Office: **BOMBAY**

The Largest Composite Insurance Company in the East with 36 years of sustained progress.

The confidence of the discerning public in the "New India" is amply evidenced by the following records attained in 1954 :

		Rs.
Fire premium	...	2,50,30,833
Marine premium	...	1,00,70,202
Miscellaneous premium	...	85,52,522
Life premium (inclusive of consideration for Annuities granted)	...	5,61,90,564
Total Life Business in force exceeds	...	125,00,00,000
Assets exceed	...	36,00,00,000
New Life Business	...	43,42,43,041

BONUS DECLARED AT THE VALUATION AS AT 31st DECEMBER 1953.

Rs. 16/- per Thousand per annum for WHOLE LIFE ASSURANCE

Rs. 14/- per Thousand per annum for ENDOWMENT and other Assurances.

LIFE — FIRE MARINE — ACCIDENT.

Chairman:	*Vice-Chairman :*	*Managing Director :*
Mr. A. D. Shroff	**Mr. J. R. D. Tata**	**Mr. B. K. Shah,** F.I.A. (LOND.)

BRANCHES IN SOUTH INDIA :

COCHIN - BANGALORE - GUNTUR - TIRUCHIRAPALLI - MATHURAI VIJAYAWADA - NELLORE - VISHAKAPATNAM - KURNOOL TRIVANDRUM - KOZHICODE - MANGALORE - MYSORE - DAVANGERE.

MADRAS BRANCH :

4 & 5, FIRST LINE BEACH.

INDIAN MUSIC *by Prof. P. Sambamoorthy, B.A., B.L.*

Head of the Department of Music, University of Madras

India has developed a magnificent system of music. The history of this system can be traced back to three thousand years. There are certain things in Indian Music which deserve to be known and studied by musicians of other countries as well. All the possiblities of a true melodic system of music have been explored here. The raga system is India's gift to world's musical thought. The raga concept paved the way for the emergence of the idea of absolute music. It is significent to note that the Trimurtis in Indian Theology are associated with musical instruments—Siva with the damaru; Vishnu with the conch and Krishna with the flute; Brahma's wife Saraswati with the Vina. This only reflects the high status accorded to absolute music in India. Raga alapana or extempore exposition of a raga is absolute music *per se*.

India may be styled a *Sangita bhumi* (musical land). Her musical system shows the heights to which the genius of man has soared in his quest for new forms of musical expression. Her ragas are aesthetic facts and can be perceived by any one with a little training in music. Music is part and parcel of the life of the nation in India. Music was cherished not only for its entertainment value but also for its capacity to lift people to a nobler plane and make them taste the sweet nectar of Divine Bliss.

India is rich in every branch of Sangita. Her perfect tone system and her extensive raga and tala systems make it difficult for any musicologist to conceive of a sruti (quarter tone), raga or tala (Rhythm) which has not already been anticipated here. She has also evolved a number of musical forms belonging to the spheres of art music, sacred music, opera, dance music, folk music, and dance drama. A number of beautiful operas and dance dramas exist in Sanskrit and in the provincial languages. In addition, she possesses a rich variety of musical instruments belonging to the stringed, wind and percussion groups. Excepting the fixed-tone instruments like the Piano, for which she had no use, all other types of instruments have been evolved here. The classification of musical instruments into tata (chordophonic), sushira (aerophonic), avanaddha (membranophonic) and ghana (autophonic) vadyas mentioned in Bharata's *Natya sastra* (4th century B.C.) has now been universally adopted.

India has produced eminent musicologists, musicians, and composers. Probably the literature on music possessed by India and spread over the last three thousand years and more, is one of the richest in the world. There are many works on music written in Sanskrit and the Provincial languages of India. References to music contained in the general literature of the country help us to form an idea of the concerts of the different periods, the instruments used, the programmes given by performers during these periods inclusive of the ragas, talas and musical forms, the standing or the sitting plan of the performers in concerts and many other interesting details. The composers of India have bequeathed to us a rich legacy in the shape of their immortal musical compositions. Varieties of concerts to suit the different tastes of the people and people belonging to different strata of Society have been developed in India.

India is the first country in the history of world music to devise a system of solmisation. The European solfa system dates only from the time of Guido D'Arezzo (995-1050 A.D.). But the Indian solfa syllables *sa, ri, ga, ma, pa, dha, ni* are more than three thousand years old. It is referred to in the *Narada Parivrajaka Upanishad.*

The quarter tones in Indian music are not

mere theoretical postulates. They are used in many ragas. The method of deriving scales by the process of modal shift of tonic has been fully availed of India. Many acoustic and musical phenomena came to the notice of the early musicologists in this country.

Rationality and comprehensiveness are the two features of Indian music. Its musicology is built on a sound theoretical basis. Its tone system is evolved upon aesthetic principles. Indian music employes the scale of just intonation and not that of equal temperament. All the possible scales and time measures that one can conceive of are already anticipated in the Indian system. The whole tone scale of *Debussy* and the scale of *Prometheus* of the Russian composer, Scriabine correspond to the ragas *Gopriya* and *Vachaspati*. The former is the *Panchama varja Shadava raga* (hexatonic scale) derived from the 62nd melakarta, Rishabhapriya and the latter is the 64th melakarta itself. The harmonic minor scale of Europe is the 21st melakarta Kiravani and the melodic minor scale of Europe is the 1604th mela in the scheme of 5184 (72 × 72) suddha misra melas. The major dictonic scale of modern European music with its frequencies 1 9/8 5/4 4/3 3/2 5/3 and 15/8 is the nishada murchhana (Margi) of the ancient scale Madhyama grama.

It is in keeping with the greatness of India as a sub-continent that she has developed two sub-systems of music—Karnatic and Hindusthani. Both the sub-systems received their nourishment from the same original source. The emergence of Hindusthani music is a historical accident. During the reign of the Mogul Rulers, many Persian and Arabian Muscians were invited to their courts. They brought in their own styles and moulded the development of North Indian music to some extent. The old Indian music however continued to develop in South India uninfluenced by the forces that were responsible for the emergence of Hindusthani music. It will be of interest to note that even centuries after the division into the two sub-systems came, music scholars were speaking of only sangita and not of Hindusthani sangita and Karnataka sangita.

India has given to the world the scheme of 72 melakartas. These 72 heptatonic scales are of interest from the point of view of comparative musicology since the 12 semitones of the octave on which the scheme is based, are universally known. This scheme was enunciated by Venkatamakhi who lived in the 17th century in Tanjore in South India. The scheme of 72 melas paved the way for the enunciation of the scheme of 34,776 transilient scales of the audava-shadava-sampurna types, i.e., Pentatonic, Hexatonic and Heptatonic scales. Besides these there are the 92,160 ragas of the svarantara (quadratonic) types. This brings the possible total number of janya ragas or derivative scales to 1,27,008. About a fifth of this number of ragas will be found to repeat in one or more melas. Let it be remembered that this colossal number of janya ragas does not include within it the vakra ragas (tortuous scales) and bhashanga ragas.

Besides the scheme of 72 melakartas, other systems of melas have been propounded by scholars in South India. Somanatha in his Raga Vibodha (1609) has propounded a scheme of 960 melas. The idea of a *mela paddhati* (system of melas) in fact starts with him. The *Meladhikara Lakshana* contains a scheme of 4624 melas. Taking the 24 srutis of the octave as 24 svarasthanas, the author of this work has developed this scheme. The scheme of 5184 (72×72) suddha-misra melas has been explained by the author of this article as an appendix to his book "The Flute" (second edition).

Musical forms belonging to the sphere of sacred music can be heard in Temples and in Bhajana Parties. Besides vedic chats, one can hear recitals of Tevaram and Divya Prabandham during Temple rituals in the

Use Always

ROSE BRAND BETEL NUT POWDER

Manufactured by:

K. R. EAKAMBARAM

DRY FRUITS AND GENERAL MERCHANTS

64 & 65, Rasappa Chetty Street, MADRAS-3

Phone 3743

Stockist:

Lotus Brand, Cup & Calf Brand

PURE COIMBATORE GHEE

For

Genuine Perkins & C. A. V. Parts, Diesel Conversion Kits for all Types of Trucks & Buses & Filter Elements

V

Please Contact:

VIJAY TRADING COMPANY

No. 8, Imperial Bank Street

MOUNT ROAD, MADRAS-2

Saivite and Vaishnavaite temples of South India. Sacred forms like the Kirtana, Divyanama Kirtana, Utsava Sampradaya Kirtana, Churnika, Namavali, Ashtapadi, Taranga, Abhanga and Bhajans can be heard in bhajanas. In Kalakshepas or religious discourses to the accompaniment of music, one can hear the Panchapadi story songs called *Nirupanam* and forms like the Sakidindi, dohara and ovi. In the geya natakas (operas) and nritya natakas (dance-dramas), one can hear splendid examples of samvada darus (musical dialogues) and svagata darus (musical soliloquies) besides the ordinary darus. Dance forms like the Alarippu, Jatisvaram, Sabdam and Pada varnam can be heard in dance concerts. Folk music is rich in its variety of musical forms like the Kummi, Kanni, Kavadi chindu, Nondichindu, Vazhinadaichindu and Lavani. There are many ballads and marriage songs of interest from the point of view of their music and sahitya. Besides, there are the forms like alankaras, gitas, svarajatis, svara pallavis and Tana varnas belonging to the sphere of abhyasagana or etudes.

In the sphere of instrumentation also, India has carved for herself a prominent place. In Vina play she has developed an elaborate finger-technique as also fascinating styles of play like Chakra bandham and Bandha tanam. The Gotuvadyam and Nagasvaram have a characteristic tone-colour and have developed an elaborate technique. Rhythmical instruments like the Mridanga, Gottuvadyam, Ghatam, Kanjira, Dolak, Suddha maddalam, Panchamukha vadyam, Chenda, Timila and Idakka have developed fine styles of play. Each instrument has its own series of graded rhythmic exercises to obtain perfection in play. Idakka is an example of a compound musical instrument. Its tone is the product of the combined vibration of the membrane and the two parallel guts running along the diameter of each head on the inner side. The clever manner in which a performer on the Idakka is able to produce notes of various pitch by varying the tension of the drum heads, deserves special notice. The performers on Jalatarangam (referred to as Uduka Vadyam in ancient literature) are able to produce Kampita Gamaka (grace) with a small wooden sphere provided with a handle. The cup is struck and the sphere in the left hand is dipped into the water and moved up and down. This process is repeated a number of times. The frequency of the operation as well as its tempo, duration and the depth to which the sphere is immersed will depend on the type of gamaka (graces) admissible in the raga.

The folk dances of India have a characteristic beauty of their own. The performances of Kummi, Kolattam and Pinnal Kolattam done by trimly clad girls have a charm all their own. Games like the Ammanai performed to the accompaniment of music, and the agricultural songs, milkmaids songs, puzzle songs, boatmen songs, the pestle songs and other Labour songs have a fascination of their own. Songs sung by girls during the *Javandarai* festival are interesting to hear.

India is rich in Musical iconography. Indian temples are full of sculptures of figures performing on musical instruments. The musical stone pillars adorning the temples at Humpi, Madura, Tirunelveli, Suchindram and Trivandrum are the pride of South India. These pillars were played upon with two sticks and they provided a musical and a rhythmic accompainment. Occasionally they were used to provide a drone accompaniment to the music of the congregation. Pudukkottai contains the famous musical inscription at Kudimiyamalai. It is the only known musical inscription of its kind and belongs to the 7th century A. D. The sculpture of Yazh (harp) in the Perumal temple at Tirumayam in Pudukkottai is of interest to scholars interested in comparative music. Good sculptures of the Yazh are seen in Sanchi.

Large Varieties of

STAINLESS STEEL UTENSILS
AND
CROWN, SUN & M. A. E. N. BRAND

Pure & Guaranteed
ALUMINIUM UTENSILS FOR ALL THE NEEDS OF EVERY HOME

Suitable for
PRESENTATION ON MARRIAGE OCCASIONS, ETC.

Available in
WHOLESALE AND RETAIL

Your Satisfaction is our Success

VISIT ALWAYS : Phone : **4106**

M. A. ETHIRAJULU NAIDU

7/4, EVENING BAZAAR ROAD, MADRAS - 3

மிகுந்த திருப்தி தரக்கூடிய அழகிய வேலைத்திறன் மிக்க

பொன் வைர நகைகளுக்கு

'P.A.R' சீல்

நம்பிக்கையானவை

*

P. A. ராஜு செட்டியார் & பிரதர்

"ஸ்வர்ணமாளிகை"

தங்கநகை & வைர வியாபாரிகள்

கோயமுத்தூர்

தந்தி : ராஜா　　போன் : 268　　தபால் பெட்டி : 139

கதை, வசனம் :
A. V. P. ஆசை தம்பி

இசை :
T. G. லிங்கப்பா
C. N. பாண்டுரங்கம்

பாடல்கள் :
தஞ்சை ராமைய்யதாஸ்
T. K. சுந்தர வாத்தியார்
லக்ஷ்மண்தாஸ்
கு. ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி

நடன டைரக்ஷன் :
B. சோஹன்லால்
சம்பத்குமார்

பின்னணி :
U. R. ஜீவரத்தினம்
P. G. கிருஷ்ணவேணி (ஜிக்கி)
T. M. சவுந்தரராஜன்
T. A. மோதி
M. M. முத்து

நடிகர்கள் :
சிவாஜி கணேசன்
ஸ்ரீராம்
V. K. ராமசாமி
பிரண்ட் ராமசாமி
G. வரலக்ஷிமி
ராஜா சுலோசன
முதலியோர்

டைரக்ஷன் :
காசிலிங்கம்

ஸ்டூடியோ :
நியூடோன்
&
பிலிம்சென்டர்

மற்ற விபரங்களுக்கு :

மெர்க்குரி பிலிம்ஸ்
60/25, எட்வர்ட் எலியிட்ஸ் ரோடு
மதருஸ் - 4

The Third Anniversary of the Academy was celebrated on 29-11-1953. The late Sri R. Krishnamurthy (Kalki), who presided and Smt. Jothi Vencatachellum, the Minister for Prohibition, Madras, who distributed prizes to winners of the Music Competition conducted by the Academy, are seen in the picture.

In a Sathas composed of many Cabinet Ministers and Several Sangeetha Kalanidhis Smt. VASANTHAKUMARI receives titte of "Sangeetha Vani" — 3-1-1954

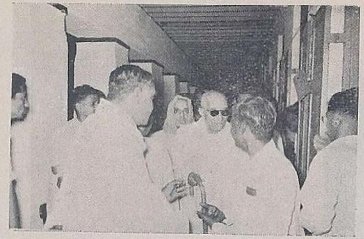

Rajaji at the function

Smt. Saraswathi Bai speaks. Among others on dais are the recipient of the title, Dr. U. Krishna Rao then Minister for Labour & Industries, Vidwan Rajamanickam Pillai & Smt. K. B. Sundrambal

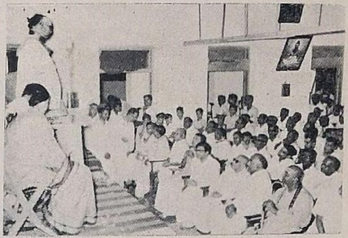

Before handing the scroll conferring the tittle Vidwan Sri Rajamanickam Pillai speaks. Among the audiance can be seen Rajah of Chettinad, Rajaji, C. Subramaniam, Minister for Finance and Sri P. V. S. Vencatachellum, then Sheriff of Madras.

Eminent Pakistani Musician Ustad Bade Gulam Ali Khan's presence helps realise the universality of Music

OUR GOVERNOR PRESIDES AT KUMARI CHANDRALEKAH'S DANCE RECITAL - 20-2-1955

Shri Sri Prakasa being received on arrival by the President Sri M. R. Appadurai and the Vice-President Sri P. V. S. Vencatachellum

Shri Sri Prakasa in the auditorium. On either side of him can be seen Sri P. V. S. Vencatachellum and Smt. Vencatachellum. In the foreground are Sri T. M. S. Girl (left) and Sri V. Embernmanar, our Vice-Presidents.

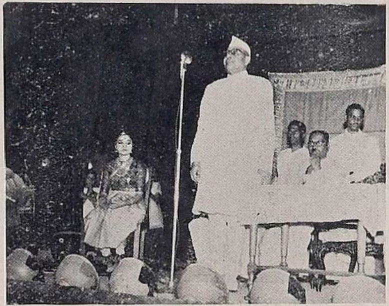

Shri Sri Prakasa speaks in appreciation of Kumari Chandralekah's performance

Sri J. Sivashanmugam Pillai, then Speaker of the Madras Legislative Assembly, may be seen in the above picture seated beside the artiste Smt. Leela Raman. B.A. Hons. (Litt), over whose dance performance he presided. - 23-4-1955

On his leaving Madras to take up the appointment as the Head of the Department of Music, Annamalai University, Isai Arasu Sri M. M. Dhandapani Desikar was felicitated at a function held at Hotel Dasaprakash, Madras-7 on 10-6-1955.

Sri B. Parameswaran, who presided over the function, is being received.

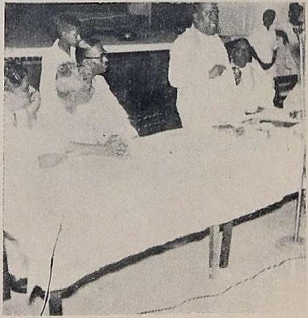

Sri Desikar replies to felicitations.

ARTS ACADEMY (Regd.), MADRAS-7

Saturday 26-11-55 at 6 p. m.

AT ANNAMALAI MANRAM, MADRAS-1

T. K. ஷண்முகம்
வக்கீல் அருணகிரி

T. K. S. BROTHERS *Presents*

WHICH IS LIFE ?

(*Drama in Tamil*)

சனி 26-11-55 மாலை 6-மணிக்கு

சென்னை, அண்ணாமலை மன்றத்தில்

T. K. S. சகோதரர்கள் அளிக்கும்

எது வாழ்வு ? நாடகம்

(ஆங்கிலக் கதையைத் தழுவியது)

நாடகக் கதை	...	சி. ராஜகோபாலன் (ராஜா)
வசனம்	...	டி. கே. கோவிந்தன்
பாடல்கள்	...	எம். கே. ஆத்மநாதன்
காட்சியமைப்பு	...	கலாசகாரம் சிற்பி ராஜகோபால்

கதைச் சுருக்கம்

எது வாழ்வு ?...உலகம் தூற்ற வாழ்வது வாழ்வா ?

உலகம் போற்றச் சாவது வாழ்வா ? எது வாழ்வு ?...

இருப்பதா, இறப்பதா ?......இகழுக்குரியவனாக இருப்பதா ? புகழுக்குரியவனாக இறப்பதா ?

இருப்பதா ? இறப்பதா ?......எது வாழ்வு ?.....

For Anything Best in Sweets & Savouries

VISIT

VENKATA LODGE

MEALS AND COFFEE HOTEL

144, Purasawalkam High Road, Vepery, MADRAS-7

(CATERING UNDERTAKEN AT MODERATE RATES)

P. V. RAMAKRISHNA IYER, *Proprietor.*

இவ்விதழில் உபயோகித்
துள்ள பிளாக்குகளும்
மேல் அட்டைப்பட
பிளாக்கும்
எங்களால்
செய்யப்
பட்டவை

சிறந்த
கலர் பிளாக்குகள்
தயாரிப்பாளர்

M.C. அப்பாசாமி செட்டி & Co.,

ஸ்தாபிதம் 1890

சென்னை-1.

போன் 3202

THE INDIAN OVERSEAS BANK, LTD.

Central Office : MADRAS

Chairman : **M. Ct. MUTHIA, Esq.**

General Manager : **C. P. DORAIKANNU, Esq.**

Assistant General Managers :

Rao Sahib S. R. V. Arasu, P. E. Briers, Esq., G. Lakshminarayanan, Esq.

Branches : INDIA

Alleppey, Bangalore City, Bombay - Fort, Bombay - Mandvi, Calcutta, Cannanore, Cochin, Coimbatore, Devakottah, Guntur, Karaikal, Karaikudi, Kilasavalpatti, Kozhikode, Kumbakonam, Madras, Mount Road (Madras), Theagarayanagar (Madras), Mangalore, Madurai, Mayuram, Mysore, Nagapattinam, Perumbavoor, Pondicherry, Pudukkottai, Pudupatti, Quilon, Salem, Shiyali, Sivaganga, Sivakasi, Tanjore, Tirunelveli Town, Tiruvarur, Tiruchirapalli, Trivandrum, Tuticorin.

Pay Offices & Outstations :

Koothanallur, Kuttalam

Branches : OVERSEAS

Burma : **Rangoon ;** *Ceylon* : **Colombo ;** *Malaya* : **Ipoh, Kuala Lumpur, Malacca, Penang, Singapore ;** *Thailand* : **Bangkok, Hong Kong.**

FOREIGN CORRESPONDENT AT IMPORTANT CENTRES

The services of the Bank's Foreign Department are available to all constituents. Direct contact with the Correspondents in all important world Centres enables the speedy handling of all types of Foreign business and provide constituents with introductions to Foreign Exporters and Importers all over the world.

டாக்டர் ராஜா, M. B., B. S. நல்ல பண்புடையவன். ஏழைகளின் நண்பன். இரக்க சிந்தையுள்ளவன். வால்பாறைத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் டாக்டராகப் பணிபுரிந்து வந்தான். தொழிலாளிகள் அனைவரும் டாக்டரை உயிர்போல் கருதிவந்தார்கள்.

டாக்டரின் மனைவி மங்களா உத்தமி; கற்புக்கரசி. இவர்களின் ஒரே பெண் லதாவிடம் அறிவும் அருங்கலையும் போட்டியிட்டுக்கொண்டு நின்றன. மிகவும் செல்லமாக வளர்க்கப்பட்டு வந்தாள்.

ஆனால்....டாக்டரின் வாழ்க்கையிலே ஒரு குறையிருந்தது. மனைவிக்குத் தீராத "ஆஸ்த்மா". நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்து செய்து சோர்வுற்ற நிலையிலே வீட்டுக்கு வருவான்; வீட்டில் அவனைச் சிரித்து வரவேற்று உரையாடி இன்பமளிக்கும் சக்தி மங்களாவிடம் இல்லை....

டாக்டர் ராஜா, வீட்டிலும் டாக்டர்; வெளியிலும் டாக்டர். வீடும் வெளியும் ஆஸ்பத்திரியாகவே காட்சியளித்தன.

இருந்தாலும் அவனது பண்பட்ட உள்ளத்தில் இது ஒரு குறையாகப் படவில்லை. ராஜா சிறந்த லட்சியவாதி. நோயுற்ற மனைவிக்குச் சலிக்காது சேவை செய்தான். உணர்ச்சிகளை அறிவால் அடக்கி அன்பு காட்டி வந்தான்.

ஒரு நாள் ஏக்கத்தின் உச்ச நிலையில், கணவனின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்ட அந்த உத்தமி "மறு மணம் செய்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிய போதுகூட, அதை மறுத்து "மறுதாரம் ஏற்பதில்லை" என்று மனைவிக்கு வாக்கும் கொடுத்தான்....

இத்தகைய உயர் குணத்தவன் தான் இறுதியில் உருக்குலைந்தான்..டாக்டர்கள் மகா நாட்டுக்காகச் சென்னை சென்று நண்பன் அருணகிரி வீட்டில் தங்கியபோது நடன ராணி பானுவுடன் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. அறிமுகத்தோடு அறுந்திருக்க வேண்டிய அந்தத் தொடர்பு விதியின் சதியால் நீடித்து நெருங்கியது; டாக்டரின் மனதிலே மாற்றம் ஏற்பட்டது.

அறிவுக்கும் உணர்ச்சிக்கும் போராட்டம். ஒரே குழந்தை, உத்தம மனைவி, அவளுக்களித்த உறுதிமொழி, இவை ஒரு புறம்.. இதுவரை எதற்காக ஏங்கிக் கிடந்தானோ அந்த இன்பத்தைக் காட்டி அழைத்த விதி மறுபுறம். மனம் தத்தளித்தது, அறிவு நெகிழ்ந்தது; உணர்ச்சி மேலோங்கியது.

T. K. பகவதி - டாக்டர் ராஜா

அவன் தெளிவு பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அதற்கிடமளிக்காமல் சந்தர்ப்பம் மீண்டும் டாக்டரைத் தள்ளியது; உணர்ச்சி வென்றது. மக்களின் அன்புக்குரியவனாயிருந்த டாக்டர் இறந்தான்!!....மறைந்தான்!!

ஆம், அவன் தன்னையே மாய்த்துக் கொண்டான். "டாக்டர் ராஜா கொலை செய்யப்பட்டார்" என்று உலகை ஏமாற்றினான். பானுவுடன் கல்கத்தாவுக்கு ஓடிப் போனான். அப்போதும் தன்னிச்சைபோல் வாழ முடியவில்லை. மறைந்தே வாழ வேண்டிய நெருக்கடியேற்பட்டது.

நடனராணி பானுவுக்குக் கூண்டுக் கிளி போன்ற வாழ்வு கசந்தது. முந்திய **நடன டைரக்டர் சேகர்** அவளைச் சந்தித்தான். ஆசை மொழிகள் கூறினன். கலையுணர்ச்சி அவளைத் தூண்டியது. டாக்டரின் அனுமதியுடன் மீண்டும் அரங்கத்தில ஆடத் தொடங்கினள். பொருளும் புகழும் குவிந்தன. அயல் நாடு அவளை அழைத்தது. சேகர் மேலும் தூபம் போட்டான். ஆனல், இதை டாக்டர் ராஜா விரும்பவில்லை. "போக வேண்டாம்" என்று தடுத்தான். "போகத்தான் வேண்டும்" என்ருன் சேகர். கலையுணர்ச்சிக்கும் காதல் உணர்ச்சிக்கும் இடையே பானு குழம்பினள்....?

டாக்டரின் வாழ்க்கையிலே ஒரு பயங்கரத் திருப்பம். தன்னை நம்பிய ஒருத்தியை மோசம் செய்து மற்ருெருத்தியை நம்பினன் ராஜா. ஆனல், நம்பிய அவனை அவள் மோசம் செய்தாள்.....

இருபுறமும் வழியின்றி அடைக்கப்பட்டது; இங்கிலையில் அவனைப் போலீஸார் கைது செய்தனர். கொலைகாரன் என்று குற்றம் சாட்டினர். உயிருக்குயிரான நண்பன் அருணகிரியே அவன் உயிரைப் போக்க நீதி மன்றத்திலே வாதாடினன். உலகம் அவனைப் பழித்தது. மன்றம் அவனுக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதித்தது....

ஏன்.....?

மேடையிலே விளக்கம் பெறுவீர்கள்..!

YOUR

MOTOR CAR, TRUCK OR MOTOR CYCLE REQUIREMENTS:

AT COMPETITIVE RATES

Always available with us

DUCK BRAND

WELL KNOWN **TARPAULINS** IN POPULAR SIZES

AND

WATER PROOF KHAKI CLOTH OF BEST QUALITY

From:

THE CEYLON AGENCIES

"WELLINGTON"

17, MOUNT ROAD

MADRAS-2

இசையரங்குகளில் வெற்றிபெற........?

சங்கீத சிரோன்மணி சாஹித்திய
இசையரசு M. M. தண்டபாணி தேசிகர்
(இசைப்பேராசிரியர், அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகம்)

இசை, இந்நாடு போற்றிய தூய கலைகளுள் ஒன்று. நாமனைவரும் பெருமைப் படவேண்டிய அளவு வளர்ந்திருக்கும் பெருங்கலையுமாகும். இசை தான் தோன்றிய நாள் தொடங்கி இடம், காலம், மக்களின் மன நிலை ஆகியவற்றிற் கேற்றவாறு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. இனியும் அவ்வாறேதான் வளரும். இசை ஈறிலா இனிய கலை. வளருங் கலை யென்பதை நாம் மறத்தல் கூடாது. இவர் பாடிய அளவுதான் இந்தப் பண்ணின் எல்லை! இந்தக் காலத்துப் பாடப்பட்ட முறைதான் இந்தப் பாட்டைப் பாடும் முறை என்றெண்ணும் வரையறைக்குட்பட்டதன்று இசைக்கலை. மனிதனின் கற்பனைத் திறம் செல்லுமளவும் வளர்ந்து செல்லும் கலை இசைக்கலையாம்.

இத்தகைய வளருங்கலைக்குக் கிளரும் உள்ளத்தோடு தொண்டு செய்யும் வாய்ப்புப்பெற்றோர் உண்மையிலேயே பெரும் பேறு பெற்றோராவர். இசைக்கலைக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணமிருந்தும் வாய்ப்புப் பெறுது பலர் வாடுகிருர்கள்.

ஓய்வு பெறும் பொழுதெல்லாம் இசைத் தொண்டு புரிந்து மனம் மகிழ்வு கொள்வாரும் சிலர். இந்நிலையில் வாழ்நாள் முழுவதையும் முழுநேரத்தையும் இக்கலைக்கே செலவு செய்து தொண்டு புரிவார் பேற்றை என்னென்று சொல்வது? இவர் வாழ்க்கையே இசைத்தொண்டாக இருக்கின்றது. இவர் வாழ்க்கையின் கிளர்ச்சி, சிறப்பு, ஆகிய அனைத்தும் இவர் செய்யும் இசைத்தொண்டின் வளர்ச்சி, சிறப்பு, ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமைந்திருக்கின்றது. இசைத்தொண்டிற்கு வாழ்க்கையே தவிர, வாழ்க்கைக்கு இசைத்தொண்டல்ல என்பதை இசைப் புலவர்கள் உணர வேண்டும். உணர்ந்து தொண்டு புரிந்தால் இசையும் வளரும். அவர் வாழ்வும் வளமாக மலரும்; ஏனைய கலைகள் போன்று வறுமை யளித்துச் சோதனை புரியும் கலையன்று இசைக்கலை; வாழ்வளிக்கும் கலை இசைக்கலை. இதனை இசைப்புலவர்கள் உணர்ந்து தொண்டு புரிவார்களாக!

"இசைப் புலவர்" எனப் பட்டங்கள் தந்து கழகங்களும், மன்றங்களும் போற்றலாம்; பல்கலைக் கழகங்களும் பட்டங்கள் தந்து பாராட்டலாம். கட்டுப்பாடாக ஒரு சிலர் "இவரினும் மிக்கார் யாருமில்லை" யென்று செல்லுமிடமெங்கணும் சொல்லியும் வரலாம்.

எனினும் இந்தப் பட்டங்களும் விளம்பரங்களும் அவையில் இந்த இசைப்புலவர்களை அவைப் புலவர்களாக்குவதில்லை. பலர் இசையின் பல வகைப்பட்ட நுட்ப திட்பங்களை ஐயந்திரிபற அறிவார்; ஆனால் பாட அறியார். பலர் நன்றாகப் பாடுவார்; ஆனால் பண்ணின் திறமறியார். பண்ணின் திறமும் பாடும் ஆற்றலும் ஒருங்கமையப் பெறுதல் மிக அரிது. அவ்வாறு அமையப் பெறுமேல் அதனையே பொன் மலர் நாற்றமுடைத்தெனலாம். இவ்வாறு இரு திறமும் ஒருங்கமையப் பெற்றோரே அவைக்களங்களில் இசைப் புலவர்களாய் இனிது வீற்றிருப்பர்.

இசையரங்குகளில் இசைபபுலவர்கள் வெற்றி பெறப் பாடச் சில இன்றியமையாச்

சாதனங்களும் தேவைப்படுகின்றன. அரங்குகளும் ஒலிபெருக்கிகளும் சிறப்பாக அமைக்கப்படவேண்டும். அரங்குகள் இசை நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்றனவாதல் வேண்டும். நாடகத்திற்கென அமைக்கப் பட்ட மண்டபங்களிலும், சிறந்த வெளிகளி லும் இசை நிகழ்ச்சி சிறந்து விளங்குவ தில்லை. ஏனெனில் இசை மிக நுண்ணிய கலை. இசைக்கென தனி மண்டபங்களும் இந்நாட்டிலே தேவைப்படுகின்றன.

அரங்குகளிலே இன்னிசை நிகழ்த்து வோர் ஒருண்மையை நினைவிற் கொள்ளு தல் வேண்டும். அது கேட்போரைப் பற்றி யது. இன்னிசை கேட்க வருவோர் பல திறத்தோராவர். இசை நுட்பமறிவோரும் ஓரளவு உணர்வோரும் இசையறியாதோரு மாவர்.

அவர் இன்னிசை நிகழ்த்தும் இசைப் புலவரை முன்னமே அறிந்தோரும் அறியா தோரும் அவருள் இருப்பர். இவர்கள் அனைவரையும் தனது இன்னிசையால் இன் பம் ஊட்டுவிக்கும் பொறுப்பு இசைப் புலவரைச் சார்ந்ததேயாகும். பெயர் பெற்ற இசைப் புலவர்களும் இதனை உணர வேண்டும். தாம் முன்னர் பெற்ற புகழிலே எளிதாக இசைபாடி இவர்கள் செல்லுதல் ஆகாது. செல்வராயின் இப்புலவர்களை முன்னமே யறிந்த ஒரு சிலரைத் தவிர அறியாத பலர் இவரைப்பற்றி நல்லெண் ணங் கொள்ளமாட்டார்கள். பழைய பெரு மையை எத்தனை நாட்கள்தான் இவர் களால் செலவு செய்துக் கொண்டு வாழ முடியும்? மேடை ஏற வேண்டாத நிலை நாளடைவில் இவர்கட்டு வருதலுங் கூடும். எனவே பெயர் பெற்ற புலவர்களாயினும், பெறுதோராயினும் கேட்போர் தொகை சிறிதாயினும், பெரிதாயினும் அவரை மதித்து மகிழ்விக்கும் பொறுப்பு இசைப் புலவருக்கு இருக்க வேண்டும்.

பண்ணின் திறம், பாடுந் தமது ஆற்றல் ஆகியவற்றை மட்டுமே கருதி, முன் னிருந்து கேட்போரின் தரமறியாது தமது முழுத்திறமையுங் கொண்டு பாடிக் கொண்டே போவார்களானல் இசைத்

Modern Methods of

ILLUMINATIONS, LOUD SPEAKER INSTALLATIONS

For all kinds of

PUBLIC FUNCTIONS, MARRIAGES,
MEETINGS, MUSIC PERFORMANCES,
ETC.

AT MODERATE CHARGES

PLEASE CONTACT:

NEON ELECTRICALS

ENGINEERS & CONTRACTORS

4, MUTHIALU CHEETY STREET

PURASAWALKAM : : MADRAS-7

திறம் அறிந்த ஒரு சாரார் இப்புலவர்களை மதிப்பரேயன்றி பெரும்பாலோராக இருக்கும் மற்றையோர் இவரை மதியார்.

'காலத்திற்கேலாதவர்!' அவையறியும் சுவையற்றவர், என்றெண்ணி இகழவுஞ் செய்வர். இவர் இன்னிசை நிகழ்த்தும் அரங்கங்களைக் கண்டாலே அச்சமுறுவர்.

மக்களுக்குத் தெரிந்த பாடல்களையே பாடிக் கைத்தட்டல் பெறும் கருத்துடைய இசைப் புலவர்களும் உளர். கேட்போர்களின் இசைத்திறம் அறிந்தோர் இவரை இசை ஏது மறியாதவர் என்றெண்ணிச் சிறுமைப் படுத்துவர். எனவே இசைப் புலவர்களின் பொறுப்பு பெரிதாகின்றது. பண் நுட்பமுடைய பாடல்களையும் பாமரரும் மகிழ்ந்து பாராட்டும் பாடல்களையும் அவையோர் வேண்டும் பாடல்களையும் இசைப் புலவர்கள் பாடியாக வேண்டும். பாடப்படுவது பண் திறமுடைய பாட்டாயினுஞ்சரி பொருள் பொதிந்த எளிய பாட்டாயினுஞ்சரி பாடுவோர் இசையிலும் பொருளிலும் குழைந்து கனிந்து பாட வேண்டும். குழையும் உள்ளத்திற்கே மற்றையோர் உள்ளங்களைக் குழையச் செய்யும் ஆற்றலுண்டு. ஆகவே பாடுவோர் உள்ளுருகிப் பாடினாலன்றிக் கேட்போர் உள்ளங்களை உருகச் செய்ததாகாது. எவ்வாறுயினும் கேட்போரைத் திருப்தி செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் புலவர்கட்கு வேண்டும். ஒவ்வொரு இசையரங்கிலும் இசையறியாத ஒரு சிலரையேனும் இசைத் தொண்டர்களாக்க வேண்டும் இசைப் புலவர்கள். இந்தத் தொண்டு செய்கிறோமென்ற மகிழ்வோடே இசைப்புலவர்கள் இன்னிசை நிகழ்த்த வேண்டும்.

இசை அழகிய கலை. அழகுக் கலையை நினைத்து உணர்ந்து வழிபடுவோர் அழகு பெறுவர். இசைப் புலவர்களிலே சிலர், கண்களுக்கு இனியராக இருப்பர்; கேள்விக்கு இன்னாதவராக இருப்பார்; சிலர் கண்களுக்கு இன்னாதவராக இருப்பர்; கேள்விக்கு இனியராக இருப்பார். இரண்டிலும் இனியராக விருப்பர் மிகச் சிலர்.

எனவே இன்னிசை நிகழ்த்துவோர் அரங்குகளிலே சித்திரப்பாவையின் அத்தக அடங்கியிருந்து பாட வேண்டும். உடற் குற்றங்களாகிய பத்துக் குற்றங்களும் பற்றாது அழகு பொருந்த இருந்து பாட வேண்டும்.

பக்க வாத்தியங்கள் வாய்ப்பாட்டிற்குத் துணை செய்வதாக அமைய வேண்டும். வாய்ப்பாட்டே முதன்மையானது; பக்க வாத்தியங்கள் துணைக்கருவிகளே என்றெண்ணுமாறு இசை விருந்து நடைபெற வேண்டும். வாய்ப்பாட்டின் உயர்விற்கு, சிறப்பிற்குப் பக்க வாத்தியங்கள் துணை செய்ய வேண்டும். பக்க வாத்தியக்காரர்களின் ஒத்துழைப்பு மிக மிக வேண்டும் வாய்ப்பாட்டுக்காரருக்கு. பக்க வாத்தியங்களின் அருமை பெருமையையுணர இடந்தரப்பட வேண்டும். அதனையே வாய்ப்பாகக் கொண்டு பக்க வாத்திய இசையையே முதன்மையானதாக ஆக்கி விடுதலும் நன்றன்று. இசையரங்கினுள் தோழமை உலாவ வேண்டும். ஒத்துழைப்பும், ஊக்கமும் களிநடம் புரிய வேண்டும். அவ்வாறு களிநடம் புரியின் இசையமுது எங்கும் வழிந்து பரந்து இன்பம் பயக்கும்.

வாழ்க! ஏழிசை.

ON BANI

Flute Mahalingam

Words, words and words ! We need them by the cartload at every stage. We coin them as we go, juggling with them endlessly, giving them a shape, a purport and a colour with the passage of time. Sometimes they express a thought no doubt while at other times they cover up the want of one in a successful manner ! But then after a certain stage we find that we have had enough of them really and that words, like the atmosphere, can ultimately become a barrier instead of a medium. Only then we feel the irresistible relief of silence — expressive, vibrant and eloquent !

Bani is only one among many words that have evolved through time and have come to stay. Like them it enjoys a wide circulation and often clinches an argument when every other weapon fails. Like most of them the main trend of its purport is seldom missed but not quite often understood with that definiteness which it deserves. There is a dim notion that it is the characteristic, the distinguishing feature of something, somewhat on the lines of style or individuality. Not unoften it is used as a wholesale synonym for style. Half its universality is seldom stressed and the other half seldom understood. But of course this does not prevent its enjoying a conversational prestige and a critical status, in the musical world at any rate.

What is Bani by the way, in its most universal sense ? For that matter what is art ? The prime characteristic of art is of course expression whichever way we regard it... philosophically, culturally or even spiritually. Its main trend is aesthetic and as for its medium it is necessarily sensuous. Not that the sensuous nature of its medium in any way restricts the scope of art to the sensuous. On the contrary art has to transcend the sensuous ultimately if it is to be at all sublime. Roughly therefore we can say that art expresses 'something' through a sensuous medium in manner which appeals to the aesthetic in man. This is true of any art in any part of the world.

This granted, let us look more closely into the 'something' mentioned above. First there is the environment in which the particular art is localised. This is the most obvious component that is perceptible to one. Secondly there is the artist himself who is at a comparatively less obvious level. Beyond these is the third fact that the artist is a unit in the vast concourse of humanity. These three are invariably reflected in any art in varying proportions and with varying degrees of vividness. Let us for a moment forget the third component and regard the other two.

Natural factors have somehow imparted special features to the different peoples on the

SRI THYAGARAJA PROVISION STORES

116, VELLALA STREET, PURASAWALKAM, MADRAS-7

Dealers in Groceries and Cosmetics

Specialists for supply of

GINGELLY OIL, DHOLLS & NELLORE RICE

ARTICLES SUPPLIED AT MODERATE RATES

A trial will convince you

S. KESAVA CHETTY, *Proprietor*

earth. Geographical peculiarities, climatic rigours, oddities in the surrounding natural phenomena—all have shaped certain peoples in certain ways. Except for common passions, and fundamental motivations people are different in different parts of the world. Or rather they have developed in different directions in varying degrees. Both the degree and the direction have to be reflected in the art of any particular part of the world. That is to say, so many things about the people as a whole can be deduced from a study of their surroundings. This is to an extent common knowledge. Let us call this the soil-component of art.

Now quite as definitely as the soil, art reflects the personality of some artist. Even the worst imitator who has not any personality to speak of reflects a part of the original who really is the artist, which really is the personality that matters. By personality of course is meant the sum total of the different characteristics of the artist. It includes the nature of his dispositon, the refinement of his preceptions, the state of his intellectual powers, the intensity of his passions, the range of his imagination, his capacity for feeling and expression and a host of similar traits entirely individual in charater. Now this too is not an uncommon piece of knowledge. Let us call this personality—component of art.

We may say therefore that art reflects personality against a certain background. Better still that art expresses an individual in the context of the universal, through a sensuous medium, in an aesthetic manner Art through its medium, a personality through the art, a context through the personality—this, I thik, is art proper anywhere.

Bani is simply the sum total of the soil-component and the personality—component of art ; which shows that it is to a great extent independent of the scientific side of art. When therefore it is said that one is deficient in Bani it only means that either he has no striking individuality to express or that he does not do full justice to the context he is situated in. Expression of the context alone would render the art somewhat primitive and elementary and to an extent drab. Projection of a personality alone through the artistic medium is bound to render the art highly eccentric and out of place. Between these two extremes falls a judicious combination of both in a more or less balanced proportion. Such a combination gives the pesonality a setting, a 'local habitation' and defines it well against a background. At the same time it imparts to the art a flavour, a tinge and a strength which would otherwise be wanting. Such a combination may be called Bani. We just cannot explain it in any other way. For instance, in the art of music we just cannot try to account for the Bani peculiar to our soil by appealing to the special features like Alapana, Pallavi, Gamaka, Anuswaras. These are the features of the Carnatic SYSTEM and not necessarily of Carnatic BANI. An expert in Alapana, Pallavi and the like may be woefully deficient in Bani whereas another not so great an expert may still project a personality into his music and combine with it the true flavour of the Carnatic soil with the result that he comes to have a Bani. Bani is therefore something to be felt, to be tasted and not explained in strictly scientific forms or terms. An understanding of the Bani comes as a result of the understanding of the soil and its culture and a study of the artist and his individuality. Being therefore an aspect to be felt directly it is bound to be somewhat controversial.

A geographically large terrain, culturally however unified, is certain to include different Banis centring round different cultural centres. Though they differ in flavour they still fall within the scope of a single Bani which reflects the whole. Now which of these several Banis can be said to represent the whole region. This is a delicate question which can be answered only on the basis

For Durable and Best Quality

GLASS SHEETS, MIRRORS AND PLYWOOD . . AND ALSO

Dealers in :

Window glasses of all thickness
Coloured and white figured glasses
Mirrors for Almirahs and Dressing Tables
Plywood in various thicknesses
Pictures and Photo Frames
Zinc sheets and Glass Cutters
Frameless Mirrors
Frame Cutting Machines
Process Glass for Block Making
Show Room glass—Big Size
Hard Boards and Chair Seats
Vitrolite for Table Tops
Special Glass for Tanning Leather

Phone : **2549**

Grams : **"IMAGE"**

Direct Importers :

R. ETHIRAJIAH & SONS

(ESTD. 1905)

103, DEVARAJA MUDALI STREET

MADRAS - 3

GENERAL AUTOMOBILES

DEALERS IN MOTOR SPARES

DIRECT IMPORTERS OF AND DEALERS IN

ALL KINDS OF SPARES

for

ALL BRITISH CARS

18, GENERAL PATTERS ROAD

MADRAS-2

TELEPHONE
85737

GRAMS :
MOTORSPARES

of the trend of particular periods in the development of art. Some of the subsidiary Banis mentioned above may be richer in the personality-content. That is to say they may reflect a set of personalities which for a period hold sway. On the other hand there may be other Banis which are richer in the flavour of the soil. To decide which can be properly called the Bani of the entire region we have to appeal to history. Art progresses by receiving a series of impulses scattered throughout its history. Several factors impart an impetus to certain arts in certain periods at particular parts. The impetus starts from a centre of culture and radiates in all directions, tending to engulf the whole cultural region, tending to dominate the spirit and direction of neighbouring forms, leaving in its wake a freshness, a richness and an unmistakable flavour that is irresistably felt. Surely and steadily other forms of the same art tend to acquire the new spirit and imbibe the new flavour. In other words an era has begun. At such centres are born a set of personalities whose impact is irresistible and who reflect the cultural spirit of the entire region in their art. The Bani of the age breathes the flavour of such cultural centres and projects the depths of those personalities. Once it is started it goes on for a while. Till its influence ebbs down it has to be taken as THE Bani. Of course nothing prevents anyone trying to set up an entirely different Bani as the most representative one. But then this is a serious affair. First it must dominate the already dominant types. Secondly it should reflect the best that the particular region has to offer in culture and refinement. Thirdly it should gain the spontaneous acceptance of so many who have something to do with the art and culture. Till someone comes who has the daring of vision needed for this, the necessary originality of invention, the requisite capacity to dominate and succeed one has to rest satisfied with the Bani of the era. Such a Bani can be found naturally only where it had originally started rather than in any other place. Such a Bani can be called typical of the region for that period. So that, only a study of the times and their trends can enable one to fix the Bani of the age. This I think is of some importance in many respects when I come to think of it.

In conclusion we may say that it is Bani that protects the individuality of an art despite a thousand noxious factors from outside; that preserves the vigour and sturdiness of its roots in the face of a hundred diverse cultural currents; that keeps the stamina of art as vigorous as ever against the enervating influence of cheapness of thought and falsity of expression that always beset a flourishing art in any part of the world.

GNANAM'S

for

BANIANS, SOCKS, KNITTED WOOLLEN WEAR

Fancy Goods, Toys, Gift Articles, Parry's Sweets, Britannia Biscuits, Stationery, Toilets, Bread, Buns & Stores of innumerable Varieties

AT VERY MODERATE PRICES

Please Visit:

GNANAM HOSIERY FACTORY

Show Room:

37, Purasawalkam High Road, PURASAWALKAM, MADRAS-7

We Manufacture "VEL BRAND" Banians. They are Cheap, Strong and Long Lasting!

ARTS ACADEMY (Regd.), MADRAS-7

Sunday 27-11-55 at 6 p.m.

AT ANNAMALAI MANRAM, MADRAS-1

T. K. S. BROTHERS *presents*

RAJA RAJA CHOZHAN

(*Drama in Tamil*)

BY ARU RAMANATHAN

ஞாயிறு 27-11-55 மாலை 6 மணிக்கு

சென்னை அண்ணமலை மன்றத்தில்

T. K. S. சகோதரர்கள் அளிக்கும்

இராஜ ராஜ சோழன்

(தமிழ் நாடகம்)

ஸ்ரீ அரு. ராமநாதன்

✱

நடிகர்கள்

டி. கே. ஷண்முகம்	..	என். ஆர். ராமலிங்கம்
டி. கே. பகவதி	..	எம். கருப்பையா
டி. என். சிவதாணு	..	டி. எம். சுப்பையா
கே. ஆர். சீதாராமன்	..	டி. வி. சௌந்தரராஜன்
எம். எஸ். கருப்பையா	..	எஸ். வி. ஆறுமுகம்
டி. பி. சங்கரநாராயணன்	..	எஸ். வி. கணபதி
எம். ஆர். ராஜரத்தினம்	..	வி. பி. நடராஜன்
டி. கே. கோவிந்தசாமி	..	எம். சுடலை
டி. பி. ஹரிசிங்	..	கே. எஸ். கிட்டு
டி. வி. ஷண்முகம்பிள்ளை	..	எம். கே. ராமலிங்கம்
சி. ராஜப்பா	..	டி. என். வைரவன்

நடிகையர்

டி. ஏ. ஜெயலட்சுமி	..	எம். ஹேமலதா
கே. எஸ். சந்திரா	..	கே. ஜி. கோமளா

நாடகக் கதை—வசனம்
அரு. இராமநாதன்

நாடக உறுப்பினர்கள்

இராஜராஜன்	..	தமிழ்ப் பெருவேந்தன்
இராஜேந்திரன்	..	இராஜ ராஜனின் புதல்வன்
விமலாதித்தன்	..	வேங்கிநாட்டு மன்னன்
சக்திவர்மன்	..	விமலாதித்தனின் தமையன்
சத்தியாசிரயன்	..	இரட்டபாடி மன்னன்
பாலதேவன்	..	இராஜதந்திரி (ஒற்றன்)
மதுராந்தகர்	..	சோழநாட்டு அமைச்சர்
நம்பியாண்டார் நம்பி	..	திருமுறை வகுத்த சிவனடியார்
முத்துப்பல் கவிராயர் மேற்கோள் புலவர்	}	நகைச்சுவை நாவலர்கள்
குந்தவ்வையார்	..	இராஜராஜனின் தமக்கையார்
குந்தவி	..	இராஜராஜனின் புதல்வி
வீராமாதேவி	..	மதுராந்தகரின் தங்கை
பூங்கோதை	..	பணிப் பெண்

வணிகர் தலைவர், வேங்கி அமைச்சர், இரட்டபாடி ஒற்றன், திருவாய்க் கேள்வி, திருமந்திர ஓலைகள் நாயகம், குடிமக்கள், சோழ வீரர்கள், வேங்கி வீரர்கள், தேவாரம் ஓதுவோர், புலவர்கள், உடன்கூட்டத்து அதிகாரிகள் ஆகியோர்.

ராஜ ராஜ சோழன் (கதைச் சுருக்கம்)

தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு **இராஜராஜ சோழன்** செந்தமிழ் நாட்டை அரசாண்ட காலம். 'தென்ன பராக்ரம மும்முடிச்சோழன்' என்ற அவனது புகழ் புவனம் முழுதும் பரவி, அவனது புலிக் கொடியும், கப்பற் படையும், வணிகர் தூதும், கங்கையும் கடாரமும் தாண்டி அடிவானத்திற்கு அப்பாலும் திக் விஜயம் புறப்படத் தயாராயிருந்த சமயம்.

வேங்கி நாட்டின் அரியணைக்காக மூத்த பரம்பரைக்கும் இளைய பரம்பரைக்கும் பூசல் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது. அரசுரிமைக்குரிய மூத்த பரம்பரையை விரட்டி விட்டு, தான் சொல்கிறபடி ஆடக்கூடிய ஒரு பொம்மை அரசாக இளைய பரம்பரையை அரியணைமீது அமர்த்தி வைத்திருந்தான் மேலைச் சளுக்கிய குலத்தைச் சேர்ந்த இரட்டபாடி **சத்தியாசிரயன்.** உரிமை இழந்த மூத்த பரம்பரையைச் சேர்ந்த **சக்திவர்மனே** இராஜராஜனுக்கு நெருங்கிய நண்பன். அதனால் இராஜராஜன் தன் ஒரே வீரத் திருமகன் **இராஜேந்திரன்** தலைமையின் கீழ் ஓர் படையுதவி அனுப்பி, வேங்கி அரியணையிலிருந்து இளைய பரம்பரையை விரட்டி விட்டு, சக்திவர்மனுக்கு முடி சூட்டினான். சக்திவர்மனுக்குப் பிறகு பட்டத்திற்கு வந்த அவன் தம்பி **விமலாதித்தன்** வீர உள்ளம் படைத்தவன். அவனுக்கே தன் மகள் **குந்தவியை** மணம் முடித்து வைக்கவேண்டும் என இராஜராஜன் எண்ணமிட்டான். விமலாதித்தனும் குந்தவியும் சிறுவயதில் விளையாடிப் பிரிந்தவர்கள். ஒருவரையொருவர் உள்ளூறக் காதலித்து வந்தவர்கள்.

இவர்களின் காதல் நிறைவேறாமல் முறிப்பதற்காக **பாலதேவர்** என்ற இராஜதந்திரி முயன்றார். அவரைக் கலந்தாலோசிக்காமல் எந்த வெளிநாட்டு விவகாரத்தையும் இராஜராஜன் தீர்மானிப்பதில்லை. இராஜராஜனிடம் அவ்வளவு செல்வாக்கு உள்ள அவரோ வேங்கிக்கும், சோழத்திற்கும் நேச உறவு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கென்றே இரட்டபாடி சத்தியாசிரய மன்னரால் இரகசியமாக அனுப்பப்பட்ட ஒற்றராவார்.

Please pay a visit to :

V. PANDURANGA CHETTY

(ESTABLISHED 1945)

Direct Importers and Dealers in

BEST BELGIAN WINDOW GLASS - SHEET GLASS - MIRRORS - ROOFING GLASS
WIRED AND FIGURED GLASS - ZINC SHEETS - PLYWOOD & PICTURES

FRAMELESS MIRROR — *A Speciality*

187/88, DEVARAJA MUDALY STREET, MADRAS-3

வேங்கி நாட்டில் சக்திவர்மனுக்குப் பிறகு விமலாதித்தன் முடி சூடியதும், தன் நாட்டைப் பலப்படுத்த ஒரு பெரும்படை தயாரித்தான். அதற்குத் தவருகப் பாலதேவர் அர்த்தம் கற்பித்து, சோழ சாம்ராஜ்யத்திற்குத் தலைவாசல்போல் விளங்கும் வேங்கி நாட்டைத் தனி நாடாக விட்டு வைக்காமல் இராஜராஜனின் நேர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வருவதுதான் சரியான இராஜ தந்திரம் என்றும் போதித்தார். அதையொட்டி ஏற்பட்ட சந்திப்பில் இராஜராஜனுக்கும் விமலாதித்தனுக்கு மிடையே வாக்குவாதம் முற்றி மனக் கசப்புடன் பிரிய நேர்ந்தது.

இதற்கிடையில் இராஜராஜனின் பெரும் மதிப்பிற் குரிய அவனுடைய தமக்கையாரான குந்தவைப் பிராட்டியார், இராஜராஜன் பெயரால் ஓர் கோயில் கட்ட வேண்டுமெனக் கூறவே, இராஜராஜன் அவ்வாறே தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டி முடித்தான். அங்கே பெருவுடைப் பெருமான் சந்நிதியிலே தன் மகள் குந்தவியின் நடன அரங்கேற்றத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்தான்; அந்த நடன விருந்தைக் காண வேங்கி நாட்டிலிருந்து விமலாதித்தன் அழையாமலே வந்து சேர்ந்தான். குந்தவி ஆடிக்கொண்டிருக்கும்போது தாளம் தவறி விட்டது என்று விமலாதித்தன் பரிகாசம் செய்யவே குந்தவி ஆத்திரம் கொண்டு குமுறினுள். அங்கே விமலாதித்தனுக்கும் இராஜராஜனுக்கும் ஏற்பட்ட வாக்கு வாதத்தின் முடிவாக இருநாடுகளுக்குமிடையில் போர் மூளுகிறது.

போரில் விமலாதித்தனை உயிரோடு பிடித்து வரவேண்டும் என்று குந்தவி தன் தமையனுன இராஜேந்திரனிடம் வாக்குறுதி வாங்கிக் கொண்டாள். அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே போர்க்களத்தில் விமலாதித்தனின் தோல்விகண்டும் வீர மரண மடையாமல் இராஜேந்திரன் கையில் சிறைப்பட்டான்.

பாலதேவரின் தூண்டுதலின்பேரில், சிறைப்பட்ட விமலாதித்தனைப் புலிக் கூண்டிற்குள் அடைத்து ஊர் நடுவே ஏளனத்திற்கு ஆளாகும்படி நிறுத்தி வைத்தான் இராஜராஜன். விமலாதித்தனின் அந்த நிலையைக் கண்டு மனமுருகினுள் குந்தவி. அவனை விடுதலை செய்வதற்காகத் தந்தையிடம் வாதாடினுள். ஆனுல் இராஜராஜன் மறுத்துவிட்டான். வேறு வழியின்றிக் குந்தவி இரகசியமாக விமலாதித்தன் சிறைக்குச் சென்று தஞ்சைப் பெருவுடைப் பெருமான் சந்நிதியில் அவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள்.

பின்னரும் குந்தவி மன்னரின் இசைவைப் பெற்று விமலாதித்தனை அடைய எவ்வளவோ பிரயத்தனங்கள் செய்தாள் இராஜராஜன் சிறிதும் மனம் உருகுபவனுய்த் தென்படவில்லை. கடைசியில் இராஜராஜன் பிறந்ததின விழாவையொட்டி அரசியல் குற்றவாளிகள் விடுதலை செய்யப்பட்ட போது அவர்களில் ஒருவனுக விமலாதித்தனும் விடுதலை பெற்றுன்.

குந்தவி விமலாதித்தனை அடைய என்ன தந்திரம் செய்தாள்?...

இராஜதந்திரி பாலதேவரின் சூழ்ச்சிகள் எவ்வாறு அம்பலமாயின?......

இராஜராஜனின் மதி நுட்பமும் பெருமையும் எங்ஙனம் நிலை பெறுகின்றன?...

......அரங்கம் விடையளிக்கும்!...

குருவின் உபதேசம்

கானகலா சேவக, இசைமன்னர்,
சங்கீதகலாநிதி சித்தூர் சுப்பிரமண்ய பிள்ளை

"குரு பிரம்மா குரு விஷ்ணு
குரு தேவோ மஹேஸ்வரஹ
குரு சாக்ஷாத் பரபிரம்ம
தஸ்மை ஸ்ரீ குருவே நமஹ."

குருவின் அருளைப்பற்றி வர்ணிக்குமிடத்து சாக்ஷாத் ஈஸ்வரஸ்வரூபமாகவே ஆன்றோர்கள் கூறியிருக்கிருர்கள். சாஸ்திரங்கள் வகுத்த தாவது தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் என்பன. ஸ்ரீ தியாகபிரம்மம் அவர்கள் பாடியுள்ள கீர்த்தனங்களில் கௌரீமனேஹரி ராகத்தில் "குருலேக யெடுவம்டி குணிகி தெலியக போது" என்பதில் எவ்வளவு மேதாவியாக ஒரு வித்யார்த்தியிருந்த போதிலும் குருவின் அருள் இல்லாமல் யாதொரு வித்யா வளர்ச்சியும் உண்டாகா தென்ற பொருள் நன்கு விளங்குகிறது. மற்ெருரு தன்யாசிகீர்த்தனையில் "நீசித்தமு நிர்மலமு நிஸ்சலமு நின்னே நம்மினனு ராமா" என்ற விடத்தில் ஸ்ரீராமனையே ஸ்ரீ தியாகபிரம்மம் ஆச்சார்யனுக நினைத்து பாடிய இடமாகும். இக்கீர்த்தனையின் அனுபல்லவியில் 'நாசித்தமு வம்சன சஞ்சல மனிநன்னுவிட நாடகுமி ஓராமா" என்று ஆசானுக ராமனை கருதி "உனக்கு சீடனான நான் வஞ்சகனுக இருக்கலாம், சஞ்சலனுக வுமிருக்கலாம். ஆனுல் நீ என்னை கை விட்டு விடாதே" என்று பல்லவியிலும் அனுபல்ல வியிலும் தெரிவித்துக்கொண்டு "ஸ்ரீராமா" என்று சரணத்தில் "குருவே சில்லகிஞ்ச" என்ருல் மருந்திற்கு முக்கியமான வித்து, "குருவேபிரமரமு" என்ருல் நாதோபாஸனையை உபதேசிக்கும் ஒரு இடமாகும்; குருவே பாஸ்கருடு" என்ருல் இருள் சூழ்ந்த புத்திக்கு சூரியன் போன்று பிரகாசிக்கச்செய்யும் என்ற இடமாகும்; "குருவே நீவனு கொண்டி" என்ருல் ஹேராமா என்னுடைய குரு நீ தான் என்பதாகும்; "நன்னு விடநாடகுமி "என்ருல் ஓ! ராமா! என்றும் குருவின் பெருமை நமக்கு நன்கு விளங்குகிறது. இவ்விதமாகத்தான் நான் காஞ்சிமாநகரில் தோன்றிய லயஸ்வர கீர்த்தன பாவ ராக ரஞ்ச முதலிய நவரஸங் களில் மேருபர்வதம்போல் திகழ்ந்து விளங்கிய **நாயினு பிள்ளை** என்னும் கீர்த்தி வாய்ந்த காஞ்சி சுப்ரமண்யம் பிள்ளையவர்களிடம் சிஷ்யனுக இருந்தபோது என்னுடைய மனதில் குடி கொண்ட மூடபக்தி அவரையே என் தாய் தந்தை குரு தெய்வம் என்று என்னுடைய வித்யாப்பியாச நாட்களில் கருதச் செய்து அவரை மிகுந்த பற்றுதலையுடன் சதா ஒரே தியானம் செய்யச் செய்தது.

ஏழ்மைத் தனத்தில் மிகவும் வருந்திக்கொண்டிருந்த என்னை அவர் பரிவுடன் ஏற்றுக் கொண்டு உணவும் உடையும் தந்து உதவி, என்னை தன் சகோதரனைப்போலவும் தன் குமாரன் போலவும் பாவித்து மிகுந்த அன்பையும் ஆதரவையும் காட்டி எனக்குமிக பரிவோடு சங்கீதமும் கற்றுக்கொடுத்தார். இந்த நாட்

PUSHPA'S COFFEE
(100% Pure and Fresh)
RAW, ROAST OR GROUND
234, RASAPPA CHETTY STREET,
MADRAS-3.

களில் என்குருநாதர் தான் வசிக்கும் தெருவில் தென்கோடியிலிருக்கும் கைலாஸ நாதர் கோயிலிற்கும் அதை அடுத்துள்ள அனங்காபதீஸ்வரர் கோயிலுக்கும் அடிக்கடிமாலைநேரங்களில் செல்வது வழக்கம். அதுதருணம் நானும் அவருடைய அழுக்கு ஆடைகளை துவைப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றி செல்வதுண்டு என் குருநாதர் அங்கிருக்கும்சோலையில் நிர்மலமான ஓரிடத்தில் அமர்ந்து சங்கீத ஆராய்ச்சியில் மூழ்கி மெய் மறந்து விடுவார். சில நாழிகைகள் கழிந்த பிறகு என் வேலை முடிந்ததும் அவர் பக்கலில் சென்று கைகட்டி நிற்பேன். என்னைப்பார்த்ததும் அவர் "உட்கார்ந்து கொள் "என்று அன்போடு உத்திரவு இடுவார். பிறகு ஏதாகிலும் உருப்படியைச்சொல்லிக் கொடுப்பார் உருப்படியின் ஓர் இடத்தில் நிரவல் செய்து சுவரம் பாடிகாட்டுவார். என்னையும் பாடச்சொல்லுவார் பயத்தினுல் தப்பும் தவறுமாக பாடுவேன். ஆனுல் சரியாக இருக்குமிடங்களில் சந்தோஷப்படுவார்; சரியில்லாதயிடங்களில் கோபித்துக் கொள்வார். அப்போது நான் பாடாமல் மௌனம் சாதித்து விடுவேன் ஆனுல் அவர் எனக்கு உற்சாகத்தையும் தைரியத்தையும் உண்டாக்க

PLEASE VISIT AND INTRODUCE
YOUR FRIENDS TOO

FOR CHOICE OF VARIETY
IN
BREAD BUNS
BISCUITS RUSKS
AND
FANCY ASSORTED CAKES

GRAND BAKERY
61/2, VEGETABLE MARKET
PONDY BAZAAR
T. NAGAR-MADRAS-17

சிலஉபதேசமொழிகளைக் கூறுவதுண்டு அப்போது அவர் என்னை பெயரிட்டு அழைத்து "அடா! சங்கீதம் என்பது ஒரு பெரிய கடலாகும். இது மானிட ஜன்மம் எடுத்த நமக்கு அவனவன் ஞானசக்திக் கேற்றவாறு கடலிலிருந்து ஒரு குடம் ஜலமோ, அல்லது ஒரு சொம்பு ஜலமோ அல்லது ஒரு பஞ்ச— பாத்திரம் ஜலமோ கிடைப்பது போலத்தான் வாய்க்கும் ஆனுல் ஒரு குருபரம் பரையில் சிஷ்யனுக உள்ளவன் சிறிதளவாகிலும் குருவின் வழியை பின்பற்றி நடக்க வேண்டுவது அவசியம். எனக்கு குருவாகவந்த சுவாமிகள் சங்கீதபாணியை பற்றிவடக்கே விளங்கிய ஹிந்துஸ்தானி பாணிதனித்தனி பாணி என்று அவர்களின் மார்கங்களைப்பற்றி சொல்லுவார். அவையாவன:—

(1) தான்சேன்பாணி

(2) கோபர்ஹர்பாணி

(3) கோபால்நாயக்பாணி

(4) டாகர்பாணி

(5) சதாரங்பாணி

இவர்களின் பாணியைப்பற்றி சொல்லி விட்டு அடுத்தாற்போல் நம் தென்னுட்டு ஸ்ரீ புரந்தர விட்டலரின் பாணியைப்பற்றி கூறுவார் மேலும் அவர் கூறியதாவது இதைத்தான் ஸ்ரீ தியாக பிரம்மம் அனுசரித்தார். இதை அனுசரித்தே ஸ்ரீ சாமாசாஸ்திரிகள் பாணியும், ஸ்ரீ வெங்கடமுகி அவர்களின் பாணியை அனுசரித்து ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் அவர்கள் பாணியும் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனிலே மேற் கண்ட சாமா சாஸ்திரிகளின் பேரனுக விளங்கிய கச்சி சாஸ்திரிகள் எங்கள் குடும்பத்தில் பெரிய தாயாருக்கும், என் தாயாருக்கும் குருவாகவும் தந்தையாகவும் விளங்கியவராவர். என் தாய்மார்களின் சங்கீத ஞானத்தை கேள்வி ஞானத்தால் அடைந்த பயனுலும் குருசுவாமிகளின் உபதேசத்தாலும் நான் சங்கீதத்தில் ஒரு வழியை வகுத்துக் கொண்டேன். என்னிடம் புகுந்திருக்கும் சிஷ்யர்களும் இந்த வழியைப் பின் பற்றி உலகில் நற் கீர்த்தியுடன் விளங்க வேண்டும் என்பது என் நோக்கம். ஆனுல் ஒருவனுக்கு சங்கீத தேர்ச்சி மட்டுமே போதாது; இதற்கு சமூக பலமும் அவசியம் வேண்டும் என்பது எனக்கு தெரிந்த விஷயம். ஏனென்ருல் நான் இசையரங்குகளில் அமர்ந்து மத்திய நாயகனுக விளங்கி கச்சேரி செய்வதற்கு வெகு சிறமப்

பட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சில கூட்டத்தாரே மத்திய நாயகர்களாக யிருந்து பாட்டுக் கச்சேரி நடத்தி வந்தார்கள். நான்தான் புதிதாக இக்காலத்தில் மேடை ஏறிக் கச்சேரி செய்தவன். இதுபோல என்னிடம் பயிற்சி பெற்ற சீடர்களில் எவனுவது ஒருவனுகிலும் இசையரங்குகள் நடத்திக் கொண்டு வந்தானுகில் அது என் மனதிற்கு பரம திருப்தியளிக்கும் என்பார். நீயும் இவ்வித இக்கட்டுகள் சூழ்ந்த சிரமங்களை அடையலாம். இவற்றிற்கெல்லாம் நீ மனம் தளராது, ஏதோ நாலு காசு கிடைத்து விட்டதே போதும் என்று எண்ணி சங்கீதத்தில் நமக்கு வல்லமை ஏற்பட்டு விட்டது, இனி நமக்கு ஒருவரும் சங்கீதத்தில் இணை இல்லை யென்று கருதி கர்வம் கொள்ளாமல் சங்கீதத்தில் முதிர்ந்தவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்திக்கொண்டும் சங்கீத பிரபஞ்சத்தில் கான கலையை வேதமாக ஸ்தாபித்த ஸ்ரீ தியாக பிரம்மத்தின் கீர்த்தனங்கள் எவ்வளவு கிடைத்தாலும் அதை விடாமல் கற்கவும் விடா முயற்சிகொண்டு சங்கீதம் முக்காலும் சாதகம் செய்து நீ நல்ல வாழ்வு பெற வேண்டும் என்ற அன்பினுலேயே உன் பேரில் கோபத்தைக் காட்டுகிறேன். இதற்காக நீ மனம் தளர்ந்து விடாதே! ''இப்படியாக அந்த சமயங்களில் எனக்கு என் குருநாதருக்கு சேவை செய்யும் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்த போதெல்லாம் நல் உபதேசங்கள் கிடைத்தன. ஆனுல் இக்காலத்தில் நடந்து வரும் சில வேற்றுமையான மனப்பான்மையுள்ள சமூக அபிமானங்களை பார்க்குமிடத்து மனம் தளரத்தான் செய்கிறது. சமீபத்தில் காசு ஸ்திரமாக கிடைக்கும் என்று நம்பி ''அரசனை நம்பி புருஷனை கை விட்டாள்'' என்பது போல் ஏமாந்ததை நினைத்தும் மனம் தளரத்தான் செய்கிறது. இருந்த போதிலும் நான் மேற்கூறியபடி மூடபக்தியுள்ளவனுனதால் எனது குருநாதரையே சதா தியானித்து இன்னும் நடக்க வேண்டிய வாழ்நாட்களுக்கும் எனது குருநாதர்தான் துணை என்ற பற்றுதலையுடன் இக்காலத்திலும் சங்கீத தேவியான சரஸ்வதியை ஆராதித்து இசை கலையை விடாப்பிடியாக சாதித்து பாடிக்கொண்டு வருகிறேன். இதுவும் என் குருநாதரின் ஆசிர்வாத பலமேயாகும்.

எனவே யான் சங்கீத வித்யார்த்திகளுக்கு முக்கியமாக தெரிவிக்க விரும்புவது யாதெனில் சங்கீத வித்யார்த்திகளுக்கு குருவின் பூர்ண அனுக்கிரகம் அவசியம் தேவை. அதுவே அவர்களுடைய பலம், அல்லாமல் அவர்களுடைய வித்தையின் தேர்ச்சியோ அல்லது வல்லமையோ அல்ல. ஆகையால் ஒவ்வொரு வித்யார்த்தியும் குருபக்தியோடு வாழ்ந்து அவர்களுடைய ஆசியை பூர்ணமாக பெற வேண்டும்.

for Quality

IN CLOTHING

*Remember*______

Quality Cloth Shop

VEPERY STORES

Opposite :

VEPERY POST OFFICE

PURASAWALKUM

Art, its Dawn, Perfection and Future Role

BY

VIDWAN G. N. BALASUBRAHMANYAN, M.A.

In the early history of humanity Man was very much more of an animal than what he is, concerned primarily with finding for himself food and shelter and protection against the sun and rain and the wildness of inanimate and animate Nature. His instincts were related to the task of self-preservation and his creative faculties took destructive and self-perpetuating directions. The bow and the arrow, the earthen-pot and the goat or sheep skin were later amenities. When such elementary needs were satisfied the primitive man flowered into a later development when he started making painted earthen-ware and the like. The art of communication with his fellow beings produced significant language and elementary work-a-day arithmetic so useful in buying and bartering articles of food, clothing etc.

The dawn of art broke in those foggy years of human history when Intelligence fluttered her eyelids and saw Nature in the clearer perception of her own light. With this new and unique gift, man's vision of Nature and things reacted in novel, pleasant and unknown ways on his " Five little senses " which startled with the delight of a better and new perception, Man realised the peculiar and pleasing effect of line and colour, tone and rhythm, the embryo of painting and music. Thus it is that we find that early man began making pretty dwellings and charming daily utensils, which were not only useful but also charming and handy. He painted the walls of his dwellings and the surfaces of pottery and earthen-ware with likenesses from Nature animals, birds and natural scenery. The twang of the bow-string was the origin of the harp. The wind or breeze moaning through bamboo-groves or reeds was the inspiration for the making of the flute and other wind instruments and the spreading of the goat-skin over the mouth of earthen-ware gave birth to percussion instruments. He himself started humming tunes and airs while doing daily work, like ploughing the field or drawing water from the well. Paper was made from bamboo-wood. The barks of trees and their leaves were used for written language which later gave us literature. It is interesting here to note that man first started doing things before knowing how to do them. Lakshya is earlier than Lakshana, art earlier than science.

Thus the primitive emotions of love for all that contributed to security and comfort, and hatred for the opposite got sublimated into something nobler; the love of the beautiful and the hatred of the ugly. In a safer and more secure environment the senses of hearing and sight became less urgent in their use and man developed, what can be called, disinterested observation and appreciation of beauty. Through varying degrees of progress the aesthetic sense—that which is sensitive to the quality of beauty grew a space and the embryo of the artist came into being, who as yet was unborn and dumb.

The material for all art is aesthetic experience, as different from ordinary human experience. The everyday man is one whose finer senses are dulled by routine, lethargy and mechanisation, who having ears, hears not and having eyes, sees not. Conditions of life being what they are or where he could not react to his environment or circumstances so that the epicentre of his emotional being was shifted

INSIST ON BEING GIVEN

L. G.

THE QUALITY ASAFOETIDA SOLD EVERYWHERE

OR

Direct From:

LALJEE GODHOO & CO.

SOWCARPET MADRAS-1

Head Office: BOMBAY

and he could experience, what may be loosely called, an aesthetic shock or earthquake. In the artist what the intelligence discovered in an experience, the imagination adorned and sublimated. Otherwise poets and artist cannot " give to airy nothing a local habitation and a name." But for this unique sensitiveness and aestheticism the world of art would have been the poorer for the stinging sensuousness of Keats, the ethereal idealisation of Shelley, the elemental simplicity of Wordsworth, the introverted mysticism of Browning and the Gothic, ornate grandeur of Milton. It is evident that the artists' reaction to things, is quite different from the layman's. As it were, Experience is put into the crucible of Emotions and under the warmth and fire of Imagination it melts into aesthetic experience. Though no woman or man behaves in real life like the characters of Shakespeare's or Shaw's works, we are nowhere more shocked into the realisation of the fatal possessiveness of love than when we read " Othello ", and " Anna Karina " looks to us to be more really alive than many women we have met in practical life.

This leads us on to the realisation that more than the actual experience, it is the way the artist presents his theme or subject—that distinguishes him from the rest of mankind in their expressivenss. Everyone looks at the moon but it is the poet who calls her " the Queen of the night." We do not describe wine in a glass cup as " with beaded bubbles winking at the brim." Eventless time is eternity, but the poet expresses it thus " I saw eternity the other night, like a ring, great and pure, of endless bright ". The artist is not concerned with the fruit of experience but with experience itself—an aesthetic one—and his experience, in a language, which is again different from ours in its emotional content and signifiacnce. He creates, as it were, fresh,

immediate and sensible forms out of otherwise common things. It is an outcome of the irrepressible force of feeling which is innate in all human nature and the overwhelming desire to express it. In other words, the artist is one whose capacity for feeling is inordinately greater and uniquely different from the general order of humanity—a gift for a peculiar quality of hyper sensitiveness which transmutes everyday language into a higher significance. He communicates more to us than the mere smell of the rose, more than the mere sounds in music. We are made to feel with him and revel in the same kind and rush of reactions—a contageous and poignant excess in emotion—what Keats calls "a burning forehed and a parching tongue." Thus the world of the artist is one which transcends commonsense and common discourses, "knowing and speaking, what is otherwise, unknowable and unspeakable." The artist here " partakes of the Nature of the mystic, in his experiences of beauty." in (tune) with the infinite, " catching and communicating to us a glimpse of the Eternal and the Absolute." One is reminded here of Carlyle who speaks of music as " a kind of inarticulate and unfathomble speech that takes us on and leads us to the edge of the Infinite and lets us for a few moments gaze into it." Art gives us a peace that passeth understanding—the same peace the artist finds in form and the mystic in the contemplation of God.

As a corollary the chief quality and characteristic of the artist is the divine capacity to infect others with the same feelings as the artist himself has experienced. Of course this does not mean that art achieves a verisimilitude to life. As a matter of fact it is just the opposite. To achieve an artistic effect a certain amount of the addition of the grotesque, a twisting of the normal findings of life, is indispensable. " When the reproduction coincides with the original, art is destroyed by the very perfection of the craftsmanship as the vital rhythm of a curve is lost in the geometrical symmetery of the circle." The apparently horizontal lines of the Parthenon are really curved. The most absorbing story is not necessarily a work of art. There is a certain deception in art which is inevitable. Art is something additional to the actual. The succession of sounds and rhythms in music is artificial. From the study of the ordinary movements of the body while walking or sitting, the movements in dance are certainly artificial beyond the customary. To revert, one feels that the aritist has expressed something which all of us have felt in us all the time, which we never realised. In revealing himself the artist has revealed us to ourselves. While listening to good music one moves along its graces and nuances, its waves of ascent and descent, its caresses and its kicks and its tears and its smiles.

One is thus made aware of the universality of all art, its appeal, irrespective of language or caste or creed. Keats says in his " Ode on a Grecian Urn "

> "For ever warm and still to be enjoyed
> For ever panting and for ever young "

—a statement on the endurance of all great art.

" A thing of beauty is a joy for ever." Great art endures for all time standing permanent against the ravages of time and space and forever satisfying the aesthetic senses in their hunger for the beautiful, in all ages and climes. Its language is the language of the Universe, the ianguage of human emotions, taking us through the concrete and sensual, known and experienced into a world thoroughly abstract, transcending the senses, unknown and transcending experience,—through experience, feeling and language to a world beyond all of them.

"Is it not strange that sheep's guts should hale
souls out of men's bodies." (Shakespeare).

It is a re-orientation of an experience, usual and peaceful, into one strange and intense. It comes of the exercise of that impulse to creative expression which is universal in human nature

THE PRITHVI INSURANCE COMPANY LIMITED

Head Office :

" PRITHVI BUILDINGS "

364-366, NETAJI ROAD, MADRAS-1

Total Life New Business completed in 1954 Exceeds ... Rs. 133 Lakhs.

Total Assets Exceed ... ... Rs. 115 Lakhs.

Branches and Agencies all over India

PRITHVI PROVIDES PERFECT PROTECTION

—an impulse which is deeper and more spiritual than the physical, wherein as James H. Cousins says "the artist becomes one with the creative power of the universe, inwardly to his own happiness and outwardly to the happiness of others, a revealer and translator of beauty and truth, inherent in nature and humanity".

Of all the arts, music is the most universal and least sensual in its appeal. If painting is two-dimensional, sculpture three, one can say music is four dimensional, having its basis on tone, colour, rhythm and melody. The artist and the listener are free of the bounds of time and the logic of mundane circumstances. It is enjoying and creating beauty without responsibility. Really there is no language for sounds or music. Yet it is the most universal language. " Sound with significance is language, but music exploits the aural possibilities of pure sound, signifying nothing logical but carrying aesthetically great and emotionally poignant meaning." Hence, the appeal of music is more intellectual and abstract than in the other Fine Arts. It is so curious to notice that all " musical compositions are edifices which exist transiently in time" which are mainly musical ideas and essences internally related to each other and no more—" This objectless realm of sounds, irrelevant to anything but its own internal relations, is surprising in its emotional effect on the listener. Music can express the whole gamut of all emotions. Walter Pater says " All arts constantly aspire towards the condition of Music." – meaning, while in the other sister arts it is possible to detach form from matter, all art, especially music, is an attempt to break the detachment. In all great art the end is inseparable from the means. In music the great artists have put into sound a hearing which echoes their own meaning of life. Music has, more than any other art "the infinite capacity to express to thousands of listeners, in a thousand different accents, in an intimate but

irresponsible manner, what will be otherwise incommunicable."

Roger Fry says that " Art is a biological blasphemy" in the sense that it panders to the sense of the beautiful and is otherwise of no use, that " art bakes no bread." Is it really so? The exercise of any creative faculty is a biological function. Is it a venue for the release of powerful and delectable emotional energy which is again man's self assertive and perpetuating instinct, latent in so many, at play. " Man does not live on bread alone." Of course society in all ages and conditions has encouraged any workman who performs a useful function. "Man partly is, but wholly wants to be " says Browning. More than merely living, the spiritual hunger of man gives brith to the unusual power to feel and the passion to create. Art is the result. In other words, the world of the artist is a richer dream, at it were, of experience where the only reality is for the artist, that it is aesthetically convincing and enjoyable. To this extent he is not a mere ccpyist of Nature of Humanity. With the technique and resources of his medium he expresses, in the phrases and idiom peculiar to it, his imaginative reaction to some aspects of them.

This bifocal vision of Art, has at all times produced what is commonly called " commercial Art and Art for its own sake." Commercial Art is that which has always a reference to the requirements of the then society. A painter paints a picture with the idea of selling it. The more the artist bridges, in his productions the gap between what he yearns to produce and what the then society demands the more commercial his art becomes. But this pragmatic view of art has always been thought of at a lower evaluation by the higher conception, namely, that art should be indulged in for its own sake. Great artists have always been people whose souls were thoroughly unfettered by the present, dreamers and visionaries, of no use to any one but to themselves. Hence it is that one finds sometimes, such artists thoroughly unworldly, impractical and contributing nothing to the scheme efficiency of life. Apart from its commercial use art fulfils a higher purpose. By intelligently educating the latent aestheic sense it is a means to a higher exaltation of the human spirit and an expression of this ecstatic state of the soul. Besides, it uplifts the souls of all and with its contagion unifying all into one. Clive Bell says on Art that " it is in fact a necessity to and a product of the spiritual life." Tolstoy also says " It is a means of union among men, joining them together in the same feelings and indispensable for the life and progress towards the well-being of the individuals and humanity."

This double-edged view of aesthetic creation gradually merges into the two schools of thought namely classicsm and romanticism. Ever since the beginning of the history of art, there have been two undecided and mutually embittered sections of opinion regarding the aesthetic process of producing works of art, the classical and the romantic. It is a distinction between Reason and Emotion, Intellect and Imagination, in a crude way between Form and Matter. The classicist is one who is concerned more with form than with matter (with manner than with matter). He imposes a voluntary, conscious and rational control on the imagination and strives at a selective and chiselling ideal making for simplicity and severity. His mission is to make the familiar charming, give novelty to things of everyday life. He has the peculiar gift of retaining freshness even while endlessly repeating the same theme of subject-matter for himself. He is so good here because he expresses himself so well.

It is no surprise, therefore, that the whole absorbs the attention of the classicist more than the parts. But the worst of classicism is the much of it looks like hackwork and mechanisation. At his best the classicist does

THE ANDHRA BANK, LIMITED

ESTD : 1923

Head Office : **MASULIPATAM**

Madras Branches :

(1) 6, Linghi Chetty Street, Madras-1, (2) 77, Kutchery Road, Mylapore, Madras-4, (3) 87, Pondy Bazaar, Thyagarayanagar, Madras-17.

Kurnool Offices :

(1) 1/9, Main Bazaar, Peta, (2) Legislature Secretariat Pay Office (kept open during the sessions of the Legislature)

Other Branches and Sub-offices throughout Andhra State and at Bellary and at Secunderabad, Warangal and Khammameth in Hyderabad State :

Authorised Capital	..	**Rs. 1,00,00,000**
Issued Capital	..	**„ 50,00,000**
Subscribed Capital	..	**„ 48,99,000**
Paid-up Capital and Reserves (as on 30-6-55)	..	**„ 45,81,720**
Deposits exceed	..	**„ 8,00,00,000**
Total working funds exceed	..	**„ 9,50,00,000**

London Agents :

Messrs. Barclays Bank Ltd.

Chief Foreign Branch, LONDON, E.C. 3.

All kinds of banking business including foreign exchange transacted.

TADEPALLY SRIRAMULU
Managing Director.

E. RAMACHENDRAMURTI, M.A., C.A.I.I.B.,
General Manager.

not excite or thrill you. At his depths, he looks formal and sterile, dull and uninspired and lacking in emotional fire — aesthetically nsincere. He makes up in the unity, simplicity and austerity of the whole. One is sometimes, therefore, almost tempted to agree with the view that classicism is a negation, repudiation and contradiction of the fundamentals of the creative impulse itself. Thus any more for classicism in our music has always enforced a mediocrity in the intellect, ans produced singers and artists. who are more professional successes than anything else typifying more an achievement of competence than that of an unalloyed lore of the art.

The Romanticist on the contrary, is one who believes more in intuition and inspiration and in the philosophy : "Better to have attempted and lost than not to have attempted at all." He subordinates reason and conscious design to imagination, thus caring less for the attribute of beauty and being interested in the addition of the element of strangeness in all artistic organisation. He is interested more in saying or expressing something unfamiliar and strange rather than saying or expressing it well, more in matter than in manner. The worst of romanticism is that it results in the violently fantastic and bizaare. The Romanticist is rich in emotional content and easily swept off his own feet and gives you the suspicion that you cannot always be sure of him or that he is "dependable". Thus what he lacks in structural unity, he makes up in the remarkable vigour and beauty of the parts. But his merit far outshines his weakness because his work is that of the unfettered creative impulse, inherent in all humanity, and satisfies the everlasting

VISIT

INDRA CAFE

508 MINT STREET

(Near Southern Railway Offices & Medical College)

PARK TOWN MADRAS-3

SPECIAL HOUSE

for

SWEETS & SAVOURIES

Coffee is our Speciality.

Service with Smile is our Motto.

YOUR PATRONAGE IS SOLICITED

For

WEDDINGS, PARTIES & DANCES

OBTAIN YOUR SWEET DRINKS

From

B. M. SATTOOR'S

AERATED WATER WORKS

40, Perambur Barracks Road,

VEPERY, MADRAS - 7

Reputed for more than

a Quarter Century

PROMPT SERVICE

SATISFACTION GUARANTEED.

Always stay at

OUR BEST GARDEN HOTEL

SATTOOR LODGE

No. 43, Perambur Barracks Road

VEPERY : : MADRAS - 7

spiritual hunger of mankind. From these it is quite logical to infer that the classicist has greater chances of becoming a professionaı success than his opposite.

The greatest art is that which is born of profound and powerful emotional inspiration, controlled, selected, and chiselled by the exercise of reason and giving us a unified and structural whole and achieving the union of vigour and beauty in the parts with exquisite attractiveness and appeal in the whole.

In short the end of all art is to unite all in one common feeling. The use to which the individual puts his leisure is a key to knowing his cultural index and the arts, constituting as they do, the play time of the race, indicate unequivocally the quality and nature of its civilisation. All art is therefore " a foretaste and earnest of, the future ideal state wherein we will all have a rational civilisation in which sensuous beauty, emotional delicacy and intellectual order will work together in harmony—a regimen for the conduct of the living, concerned with remediable evils and attainable-goods with happiness in this world and salvat tion in the next."

" A refined musical sensibility is the mos civilising of educational instruments. A mind educated to musical form and an imagination defined to the finesse of musical emotion cannot remain completely gross in the contacts of life." (Edman). To conclude,—in the end when all the nations of the earth are worn out in their fight for world-supremacy, when there is a desperate cry for universal peace, Music will be the Messiah for the Golden Age, uniting all in one common religion and language of Sound—at once sensuous and intellectual, exciting to calm, stimulating to appeasement and marshalling all the powers for Goodness, Truth and Beauty to work in unison in a spontaneous, disciplined and organised manner towords the achievement of the common weal of all mankind.

—By courtesy of The Music Academy, Madras.

கேரளா சகோதரிகள்

ARTS ACADEMY (Regd.), MADRAS-7

Saturday 3-12-55 at 6 p.m.

AT ANNAMALAI MANRAM, MADRAS-1

Indian Dances by

KERALA SISTERS

(*Kamla, Leela, Lakshmi*)

PROGRAMME

STOTHRAM

Item	Ragam	Talam	Artistes
1. Pooja	*Hamasadwani*	*Chatusram*	**Kamala & Leela**
2. Alarippu	*Sankarabaranam*	*Tisram*	**Kamala & Leela**
3. Tharangam	*Mohanam*	*Chatusram*	**Kamala, Leela & Lakshmi**
4. Ananda Nadanam	*Poori Kalyani*	*Roopakam*	**Kamala & Leela**
5. Varnam	*Kamboji*	*Chatusram*	**Kamala & Leela**
6. Gnana Sabai	*Raga Malikai*	,,	**Kamala & Leela**
7. Nandraka Vazhavendum	*Raga Malikai*	,,	**Kamala & Leela**
8. Thillana	*Kedaram*	,,	**Leela**
9. Radhakrishna	*Ananda Bhairavi*	,,	**Kamala & Leela**
10. Nadermudimel	*Punnaga Varali*	,,	**Lakshmi**
11. Sakuntalam (one scene)	*Raga Malikai*	,,	**Kamala & Leela**

Interval

12. Arabian Dance
13. Manipuri ,,
14. Egyptian ,,
15. Burmese Dance
16. Folk ,,
17. Sankar Parvathi

Mangalam

திரைப்படமும் காதலும்

(அரு. ராமநாதன்)

காதல் ஒரு தத்துவம். ஆதிகாலம்தொட்டு அந்தம்வரை இருந்துவரும் ஒரு சிருஷ்டி தத்துவம். அங்குமிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் ஒரு பெரிய ஜீவ தத்துவம் வாழ்க்கையை வளமாக்கும் ஒரு உயிர் நாடி.

தத்துவத்தை உட்கொண்டு வாழ்க்கையைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதுதான் கலை. வாழ்க்கையின் உணர்ச்சிபாவத்தையும் தத்துவத்தையும் பெரிதாகக் காட்டி, அழகும் ஒளியும் பெறச் செய்வதுதான் கலையின் சிறப்பு.

சினிமா ஒரு கலை; ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் ஒரு பெரிய கலை; மக்களுக்கு ஒரு பொழுது போக்குச் சாதனம்; வாழ்க்கையை நெஞ்சைத் தொடும் படி பிரதிபலித்துக் காட்டும் ஒரு சலனப்படம்.

அதனால் சினிமாக் கலைக்குக் காதல் தத்துவம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் காதல் வளர்ச்சிக்குச் சினிமாப் படம் சிறிதும் தேவைப் படுவதில்லை!

காதலை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெரும்பாலான படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் பெரும்பாலான படங்களினால் காதல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கையான முறையில் காதலைச் சித்தரிக்காத படங்கள் தோல்வியடைந்தும், சித்தரிக்கும் படங்கள் வெற்றியடைந்தும் வந்திருக்கின்றன.

வெற்றியடைந்த படங்களைப் பார்க்கலாம்.

வள்ளி திருமணம்: ஐயம், காட்சி, தெளிவு முதலான தமிழ்க் காதல் இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் ஒருவன் மலைசார்ந்த மருத நிலத் தலைவி ஒருத்தியைக் காதலித்து மணந்த கதை. தமிழ் நாட்டில் ஆதிகாலத்தில் வழங்கி வந்தது. குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள் வேடர்; கையில் வேல் உள்ளவர், மயிலையும், மயில் தோகையையும் விரும்புபவர்: முருகு (அழகு) உடையவர். மலைசார்ந்த மருத நிலத்துப் பெண்கள் குறும்புக்காரிகள்; கருமை நிறமும் வளப்பம் உள்ள உடலும் பொருந்தியவர்கள்; யானையைக் கண்டு பயப்படக்கூடிய மெல்லிய சுபாவத்தினர். குறிஞ்சி நிலத்துத் தலைவனை முருகன், நாடோடியான அந்தணன் மூலம் தினைப்புனத்தில் பேரழகு வாய்ந்த பாவை யொருத்தி காவல் புரிவதைக் கேள்வியுற்றான். அவளைக் காண்பதற்காகக் குறிஞ்சி நிலத்து வேடன், மான் வேட்டைக்கு வந்து திசை தப்பி ஓடிய மானைத் தேடுவதைப்போல தினைப்புனத்திற்குள் நுழைந்து, அங்கு வள்ளிக் கிழங்கு போன்ற அழகிய பாவையைக் கண்டான்; காதல் கொண்டான். பெண்ணின் தந்தை வரவே அங்குள்ள வேங்கை மரத்திற்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டான்; வேங்கை மரத்தின் மறைவிலிருந்து வள்ளியைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்தான். நம்பிராசன் வேங்கை மரத்தை வெட்டி வரும்படி சொல்லவே, அது மூதாதையர் மரமென வள்ளி தடுத்தாள். பிறகு முருகன் வளையற் காரனாகி வள்ளியின் கையைத் தொட்டான்; விருத்தனாகி வள்ளியோடு தாராளமாகப் பழகி அவளது சுபாவங்களைக் கண்டான்; யானையைக் காட்டிப் பயமுறுத்தி அவள் தன்னை மணக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தி விளையாடினான்; வள்ளியின்தந்தை அம்மணத்திற்குமறுக்கவே வள்ளியை முருகன் தூக்கிக்கொண்டு தன் மலைக் கோயிலுக்கு ஓடி அங்கு அவளை காதல் மணம் புரிந்து கொண்டான்; அதன் காரணமாக இரு நிலத் தலைவர்களுக்கும் ஒரு சண்டை மூண்டது; முடிவில் சமாதான மாயினர்; காதல் திருமணத்தில் முடிந்தது! இந்தக் காதற் கதை எவ்வளவு இயற்கையாக இருக்கிறது? இந்தத் தமிழ் நாட்டுக் காதற் கதைதான் கந்தபுராணத்தில் வள்ளி திருமணமாக மாறியது; சினிமாப் படங்களுக்கும் அடிக்கடி உபயோகப்படும் கதையாக மாறி வெற்றி அளித்தது. வள்ளி திருமணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகளனைத்தும் வெற்றியடைந்ததற்கு வள்ளி கதையில் இயற்கையான காதல் பாவம் இருப்பதுதான் காரணமாகும்!

பெரும் வெற்றி பெற்ற மற்றொரு சினிமாப் படம் **கண்ணகி.** வள்ளி கதை **திருமணத்திற்கு முன் காதல் உள்ள கதை.** கண்ணகி கதை **திருமணத்திற்கு முன் காதல் இல்லாத கதை.** கோவலன் தந்தையும் கண்ணகியின் தந்தையும் பெரிய வணிகர்கள். தங்கள் செல்வங்களுக்கு மணமுடித்து வைக்கிறார்கள். மணமக்களுக்குள் காதல் வளர வேண்டுமெனத் தனிக்குடித்தனம்

★

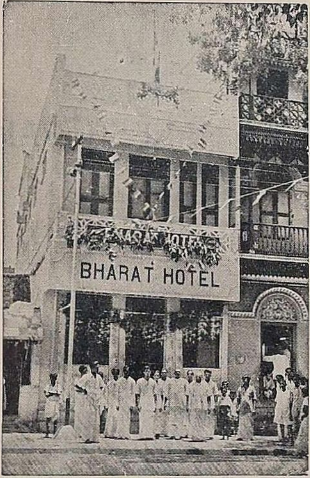

For

ANYTHING BEST

IN

Sweets & Savouries

VISIT

BHARAT HOTEL

134, PURASAWALKAM HIGH ROAD

VEPERY : : MADRAS-7

வைக்கிறார்கள். கோவலன் வாலிபன்; வணிகன் மகன்; கலையுள்ளம் படைத்தவன்; மாதவி என்னும் நாடகக் கணிகையை மணிச்சரம் சம்பந்தமாகச் சந்திக்கிறான்; அவனது கலையுள்ளம் மாதவியின் கலையழகில் மயங்குகிறது; அவள் காதலில் கட்டுண்டு கிடக்கின்றான். மாதவியின் காதல்—மனையில் தனிமையில் நெஞ்சுருகும் மனைவியின் பாசம்—இரண்டுக்கும் நடுவே கோவலன் உள்ளுணர்வு திண்டாடுகிறது. கடைசியில் ஒரு அற்ப காரணத்தில் மாதவியைப் பிரிந்து மனைவியை நோக்கி ஓடி வருகிறான். மனைவியோடு புது வாழ்க்கை துவங்கப் பொருள் தேட மதுரைக்குப் புறப்படுகிறான்; அரசியலில் சிக்குண்டு கொலையுண்டு போகிறான். கணவன் காதலுக்காக இத்தனை காலமும் நெஞ்சு வெந்து கொண்டிருந்த கண்ணகி தன் தனத்தைத் திருக்கி யெறிந்து மதுரை அரசியலைச் சுட்டெரிக்கிறாள். கடைசிக் கட்டத்தில் கண்ணகியின் காதல் நாடக பாணியில் விசுவரூபமாகச் **சிலப்பதிகாரத்தில்** சித்தரிக்கப்படுகிறது; அதனாலேயே நெஞ்சைக் கொள்ளை கொள்கிறது. கண்ணகியின் கதையில் உள்ள காதல் நிகழ்ச்சிகள் இவ்வளவு இயற்கை பாவத்தோடு இருப்பதால்தான், கதை சோக ரசத்தில் முடிந்தும் **கண்ணகி** சினிமாப் படம் பெரும் வெற்றி பெற்றது. கலையுள்ளம் படைத்தவன், தன் மனைவி மனைப் பதுமையாக இல்லாமல் கலையரசியாக இருக்க வேண்டுமெனக் கனவு காண்பது இயற்கை.

பதிபக்தி, சதிலீலாவதி, சுவர்க்கசீமா, வீட்டுக்காரி, சமீபத்தில் வெளி வந்த **காஞ்சனா** முதலான படங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் **சிலப்பதிகாரத்தின் சாரந்தான்** கண்ணகி கதையின் மூலவித்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகக்கதைகள் வெற்றியடைவதன் ரகசியம், அக்கதையிலுள்ள 'காதல் பிரச்சினையின்' இயற்கைத் தன்மையேயாகும்!

வெற்றி பெற்ற மற்றோர் பிரபலமான படம் '**சகுந்தலை**' நகர நாகரீகத்தில் வளர்ந்த ஒரு வாலிபன் பட்டிக்காட்டுத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு அழகிய யுவதியைக் காதலிக்கிறான். அவளை மணப்பதாகக் கூறி, அவளது பெண்மையைக் கவர்கிறான். நகருக்குத் திரும்பி வந்ததும் அவளை மறந்து விடுகிறான்; அவனால் கர்ப்பவதியாகித் துயர ஓவியமாக நகர்

Government Approved Fair Price Shop

A Reputed Shop for High Class Textile Goods.

SPECIALISTS IN Superior Kollegal & Mysore Silk Sarees, Madurai and Kovai Cotton Sarees—Silk & Cotton Cholie pieces for up-to-date fashion in a wide range.

Stockists of

B. & C. & Mettur Mill-Made goods

K. M. S. ABBAS & Co.,

(NEXT TO ROXY TALKIES)

10/1 PURASAWALKAM HIGH ROAD

MADRAS - 7

SRI GANESH RAMS

Appalam,
Mattipal Bathis
Sandanam powder
Vathals, Pickles, etc.

Available at all

Branches of T. U. C. S. LTD.

M/s. Sri Ganesh Ram & Co.
SRI RAMA BHAVAN BUILDINGS,
46 THAMBU CHETTY ST., MADRAS-1.

Contact Phone : **3165**

தேடி வந்தவளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறான். கர்ப்பவதியான கன்னிகை கண் கலங்குகிறாள்; கதிகெட்டு ஓடி துன்புறுகிறாள். கடைசியில் குழந்தை பிறந்ததும், குழந்தையின் மூலம் காதலர்கள் ஒன்று கூடி ஒரு குடும்பமாய் இணைகிறார்கள். காளிதாசனின் சகுந்தலை காவியக் கதை என்பதுமட்டுமல்ல. வெற்றிப் படமாய் விளங்கிய '**வாழ்க்கை**' சினிமாவின் ஆணி வேரும் இதுதான். திருமணத்திற்கு முன் காதல் ஏற்பட்டு 'வள்ளி திருமணமாக' முடியாமல், கற்பை பறி கொடுத்து, கர்ப்பவதியான கன்னிகையாய் அலையும் 'சகுந்தலையின்' கதையாக முடிந்து விடுவதும் இயற்கையே 'சகுந்தலை' மக்கள் வெகுவாக ரசிக்கிறார்கள். அதுவும் கெட்ட அரசர்களிடமும் செல்வந்தர்களிடமும் பொருளைத் திருடி ஏழை மக்களுக்குத் தானங் கொடுக்கும் ஒரு திருடனின் காதல் கதையாக இருந்தால் மக்கள் இன்னும் அதிகமாக ரசிக்கிறார்கள். ஏனெனில், திருடனின் காதல் விசித்திரமாகவும் விறுவிறுப்பாகவும், சாமானிய மக்களின் காதலைப் போலில்லாமல் வேறுவிதமாகவும், அதே சமயம் இயற்கையை யொட்டியும் இருப்பதால்தான்! அதனால்தான் '**ராபின்ஹூட்**,' '**மர்மயோகி**,' '**அவாரா**' போன்ற சினிமாப் படங்கள் அமோகமாக வெற்றி பெறுகின்றன.

இவற்றினால் சினிமாப் படங்கள் வெற்றி பெற காதல் தேவை யென்றும், அதுவும் அந்தக் காதல் தத்துவம் இயற்கையான முறையில் இருக்க வேண்டுமென்பதும் புலனாகும். இந்த வெற்றி ரகசியத்தைப் புரிந்து கொண்டால் வரிசையாகத் தோல்வியடைந்து வரும் தமிழ்ப் படங்கள் வெற்றி பாதையை நோக்கித் திரும்பலாம்.

Discernment in Dance Culture and Patronage

By

E. Krishna Iyer, B. A., B L., Advocate

Hon. Secretary, Madras State Sangita Nataka Sangam

[" The most impartial, just progressive and energetic figure and the one who played the most important part both figuratively and literally at the critical stage in the struggle for the revival of dancing and particularly Bharata Natya, is that of Mr. E. Krishna Iyer ".]

— Miss Kay Ambrose in her book ' Classical Dances and Costumes of India'

So long as patronage for our music and dance was in the hands of former royal courts and nobles, advised by experts, it was discerningly distributed so as to keep up, encourage and develop high and true classical art. By its coming down to the present day democracy, there has come about no small confusion in ideas, tastes and standards in the arts. The fault lies perhaps more in some of the artistes and their patronising individuals and institutions than in the art loving masses. Willy nilly, democracy has come to stay. Any betterment in art matters has to be brought about by responsible artistes and patrons giving a correct lead to the democracy and improving its tastes and ideas rather than by crying hoarse against it.

Withal all that, the position regarding concert music does not seem to have suffered so much as that of dance. Though present day platform music may be of varying worth, with not a little complaint about it, most people seem to have an idea of what is classical and what is not, in it. Even the latest junior musician aspiring for recognition and popularity, makes his debut on the concert platform only after a fairly recognised course of training in classical technique and no music sabha audience expects him to expound other than fairly understood classical music. It is only after the classical items of the programme, that our musicians give out a few other lighter varieties just by way of miscellaneous pieces. Practically no musician, senior or junior, can be found to fill his whole concert with film songs and others of non-classical variety.

Unfortunately such welcome conventions do not seem to be established in the field of dance, Some of our Sabhas, while encouraging classical music and dance are found also to put up on the same platform spurious and low dance shows. Thereby, they and some of our star dancers unwittingly equate high and low art without feeling the need to distinguish between them. The reason for all these may be found in the deplorable break of discerning patronage during the transition between the times of former royal courts and the present day democracy and in the disrepute and neglect into which the dance art fell for some time 25 years ago. In the result, public memory and knowledge about which is in classical and inferior art seem to have suffered much, if not completely lost.

No country has been so fortunate as India in having inherited from her ancients a rich variety of classical dances and equally bounteous wealth of delectable folk dances, all reflecting the true and high spirtual ideals and traditions of the nation and the noble aspirations of people. These classical dances and especially Bharata Natya are gaining ever mounting esteem and popularity not only in the whole of India but also all over foreign lands both in the East and the West. The phenomenal international esteem for Bharata Natya is due to the fact, that in former times it had been the only highly developed common national dance art of India from Kashmir to Cape Comorin (though best preserved in S. India only in later times) and partly due to its superior intrinsic worth and artistry and

closest conformity to classical traditions in spite of its great antiquity, and centuries of growth.

It is wrong to imagine that Bharata Natya is practised only by S. Indians or popular only in the Southern part of the country. Nowadays as many people in North India are taking to it as in the South. It is the most popular in Ceylon. In Europe and America it is esteemed as the most important dance system of India and many from those parts of the world are found nowadays flocking to India to study and practice it and also to write books about it. Recently a reputed Japanese dance-master was reported to be coming over to Madras to learn Bharata Natya. The Canadian Government is reported to have invited one well known Kathakali dance expert to tour round its country and to popularise that art there. The days of ambitious Indian globe-trotters parading their spurious and hybrid varieties of dance in the name of Indian dances' and 'Oriental dances' seem to be over in foreign countries and connoisseurs in those lands are demanding nowadays genuine Indian classical dances.

When such is the mounting respect and regard for our classical dances all over the world it is rather strange, that some of our own dancers and art lovers in our own country should be blind to the signs of the times and still go in for spurious and cheap art like the so-called 'Oriential Dances'. When closely scrutinised, most of these dances—barring a few honourable exception here and there—are neither 'oriental' nor occidental but accidental, or exotic. They have little or no reference to the technique of any genuine classical dance style of India in rhythm or expression. At best, they are either parodies of some of our classical and folk dances or an incongruous mixture of superficial features of many dance styles including western ones. They are neither drama nor dance proper. They are merely bits of dumb movements with gestures and expressions of drab day-to-day life and hence they are neither fish nor flesh nor good red herring from the point of view of any genuine Indian dance conception. Very often, they are nothing more than shaking the body and limbs in glamorous and ever-changing costumes with a lot of sex appeal.

The usual excuse for some of our dancers and patronising sabhas for indulging in these dances is, that the public wants them and people love both classical and 'Oriental Dances as their own two eyes'. Everybody knows, that of the two, the former is the only real seeing eye andthe latter is an eyesore or false glass eye which serves no purpose except perhaps to keep up appearances. So far as Madras is concerned, it can be said, that it has now large sections of art lovers who are satisfied only with classical art, and it is they who really count and who form responsible public opinion. If there are others also who patronise spurious art, it is not because they love it in preference to classical art, but because they unthinkingly and unquestioningly take in what is offered to them by way of cheap entertainment to whileaway their time. The mass mind is mostly what it is shaped into by those who are in the limelight. As in politics so in art also, it can be moulded to any shape for high or low purposes. The man of real culture lives in the light but not in the limelight always. He would not stoop to effuse the false glamour with which a man of low culture enchants the unthinking sections of the populace.

One who wants to satisfy his hunger outside his home, is ordinarly expected to go to a clean hotel and take wholesome food. But if some people are found to resort to any insanitary hotel and take rotten stuff also, it is not because they like or love it but because they take in unthinkingly what is easily offered and available to them at cheap cost. Like food, art also has become a necessity of life for people and like the hotel keeper, the artiste also has a responsibility to keep and vend out only clean fare. He cannot plead the excuse

that people want only unclean stuff and hence he offers it. If he does so, he simply profits by exploiting the gullible public. Any great sculptor worth the name and true to his ideal as an artiste, may carve out a figure of Nataraja of Cosmic dance and for a variety he may also shape out figures of other gods and goddesses, saints and great men or even a peasant honestly toiling for the benefit of others. He would never waste his time and talents in producing figures of doubtful worth or indecency.

So in matters of art, it is the artiste who has the responsibility of keeping up high and true standards and shaping and elevating the tastes of the masses, instead of himself first lowering them down and pandering to the vitiated tastes in a vicious circle. Any true artiste may expound the available classical dance styles of India as they are, or create new forms of art based on the best features of traditional technique and reflecting the national genius. If instead of that healthy attitude, he goes in for inferior exotic art, it will be nothing short of treason to the true ideal of all great art, disloyalty to his own country, inferiority complex about his own country's art treasures and an insult to the memory of our great sages from whom we have inherited the richest legacy in dance art. Some artistes have even begun to condemn the much admired and highly suggestive mudras of Bharata Natya as ununderstandable to the masses and want to expound it with other ordinary gestures. Some others have gone to the extent of equating the spurious dances with classical ones as the two eyes of the people. Verily, our great sages like Nandikeswara, Bharata and Ilango would turn in their graves and look askance at the gratitude and superior wisdom of their own progeny of the 20th century!

Some dealers in oriental dances profess, that instead of being confined to Bharata Natya only, they are catholic enough in their outlook to give other variation also like Kathakali, Kathak and Manipuri dances. If one and the same artiste can present all these in their genuine forms and do justice to every one of them, he is welcome to do so and all honour to him. But a jack of all trades is master of none and such a habit has in practice led to either an incongruous mixture of styles or exposition of superficial art in each style. Apart from that, if one really handles all these varieties in their genuine forms, one can straightaway call them 'Indian Classical Dances.' Why advertise them as 'Oriental Dances'? The truth of the matter is that the so-called 'Oriental Dances' are nondescript and cannot stand the test of true aesthetics in dance art.

Complaints are often heard, that in some of the present day marriage party entertainments, also, oriental dances are preferred to classical art. Let it not be forgotten, that in former times Bharata Natya alone formed an important part of such celebrations as *Gandharva Prithi.* No Gandharva will be pleased with other spurious art. Even in marriage party music concerts, in urban areas wherein amidst the rush of incoming and outgoing guests, few listen to the music with continued interest ; no musician is found to change the established convention or fill his concert with light songs. Why the present day degradation ?

One can understand such of those as have no faith in or capacity for handling classical art indulging in spurious art. But it is a misfortune and nothing short of tragedy, if even some of our reputed dancers capable of expounding good classical art and drawing large and respectable audiences go in for inferior art also in the mistaken notion that people want it. One cannot please both God and Satan. One who professes to belong to the bhakthi cult of Sri Chaitanya cannot at the same time be a member of a party intent on breaking idols and burning sacred books. The choice has to be made wisely once for all. All over the world, it is only such of those as had resisted the temptations of Satan and

stuck to God that had made history, served humanity best and left a lasting memory of their names and services. In the possibility of achieving the first best, it is treason to go in even for the second best. An ounce of approval and good esteem from knowing connoisseurs is of greater worth than tons of cheap applause from the unthinking gallery of ill-defined knowledge and vitiated tastes. Even today it is only such of those few dancers still sticking to classical art that command respect though they are not found frequently on the stage.

It may be that even a highly accomplished artiste in classical dance finds himself forced by certain circumstances and surroundings to lapse occasionally into inferior art. It is wise not to speak about it. It is folly if that is sought to be justified and proclaimed as a virtue through unconvincing and slaphappy arguments. Any way, in the interests of our national self respect and proper development of our great heritage in the dance art, out star artistes and patronising public institutions may feel their responsibility as leaders of public tastes and opinion and encourage only genuine art and eschew all spurious art on their concert platforms.

என்ன சுகம்

கீர்த்தனை

(பெ. தூரன்)

ராகம் : வஸந்தா

தாளம் : சதுச்ரஜாதி மட்டியம்

(17-வது மேளகர்த்தா ஜன்யம்)

ஆரோகணம் : ஸமகமதநிஸ. அவரோகணம் : ஸநிதமகரிஸ (ஒரு களைச் சவுக்கம்)

பல்லவி

என்ன சுகம் கண்டாய் மனமே—நீ
ஈசனை நினையாமல் காசினிமேல் வாழ்ந்து (என்)

அநுபல்லவி

பொன்னைப் பொருளைக் கொண்டு போகமெல்லாம் பெறவே
எண்ணி எங்கும் திரிந்து ஏமாந்த தன்றி வேறு (என்)

சரணம்

ஐம்புலன் வழிசென்றால் அதுவே ஆனந்தமென்று
அறியாமையால் நினைந்து அலைந்தது போதாதோ
மெய்மறை நாதனை மேன்மை இன்பந்தரும்
தெய்வத்தைப் போற்றாமல் தினத்தைக் கழித்து நீ (என்)

ARTS ACADEMY (Regd.), MADRAS-7

Sunday 4-12-55 at 6 p. m.

AT ANNAMALAI MANRAM, MADRAS-1

Seva Stage Presents

BOMBAY MAIL

Drama in Tamil

மைனவதி

ஞாயிறு 4-12-55 மாலை 6 மணிக்கு

சென்னை, அண்ணுமலை மன்றத்தில்

ஸேவா ஸ்டேஜ் சர்விஸ் அளிக்கும்

பம்பாய் மெயில்

(தமிழ் நாடகம்)

S. V. Sahasranamam
S. V. Subbiah
A. Ratnamala
M. Mynavathi
Sivaji Ganesan
S. A. Kannan
K. N. Kamala
C. Prameela

and others

பம்பாய் மெயில்

(கதைச் சுருக்கம்)

சுந்தரம் துப்பறியும் நிபுணர். அவரும், சதாசிவ முதலியார் பெண் பார்வதியும், மெய்க்காதலர்கள். தனிகாசல முதலியார் என்னும் செல்வந்தரிடம் ஒரு பணப்புதையலுள்ள ஓர் படம் வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு பொருள் அறிந்து புதையலை அடைய அவரால் முடியவில்லை. சுந்தரம் உதவி செய்ய முன் வந்தும், அவனிடம் அதைக் காட்ட அவர் விரும்பவில்லை.

பம்பாய் மெயில் என்னும் கொள்ளைக்காரனிடம் முதலியாருக்கு மிகுந்த பயம். பார்வதியிடம் அவள் தாய்மாமன் மாசிலாமணி காதல் கொள்கிறான், சுந்தரத்திடம் அவனுக்கு ஆத்திரம் ஏற்படுகிறது. மாசிலாமணி மரகதம என்னும் வேசியிடம் நட்புடையவன் அவள் உதவியுடன், தன் வேலையாள் முனியனை அனுப்பி தணிகாசல முதலியாரிடமுள்ள படத்தை அபகரிக்கத் திட்டமிடுகிறான்.

தணிகாசல முதலியாரின் மகள் நாகரத்தினம் சுந்தரத்தின் தம்பி கோபாலனை காதலிக்கிறாள். கோபாலன் தன்னுடைய சூழ்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாய் இருக்கிறான் என்பதையறிந்து அவன்மீது முதலியாருக்கு வெறுப்புண்டாகும்படி மாசிலாமணி செய்துவிடுகிறான். "பம்பாய் மெயிலும்" தணிகாசல முதலியாரிடம் உள்ள படத்தை அபகரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறான்.

திடீரென்று ஒரு இரவு சதாசிவ முதலியார் வீட்டில் இல்லாத சமயம் பார்த்து, பார்வதியை பம்பாய் மெயில் தூக்கிக்கொண்டு ஓடிவிடுகிறான். ரூ. 50,000 தந்தால் பெண்ணை விடுவிப்பதாக அறிவிக்கிறான். பம்பாய் மெயிலை பிடித்து விட இது நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ராமசாமி நாயுடு, சம்மதத்தைத் தெரிவிக்கும்படி முதலியாருக்கு உபதேசிக்கிறார். இந்த விபரங்களையெல்லாம் துப்பறியும் சுந்தரத்திடம் சொல்லி முறையிடுகிறார் சுந்தரம் உதவி செய்வதாய் வாக்களிக்கிறான்.

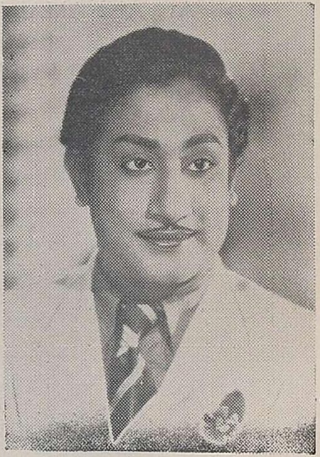

சிவாஜி கணேசன்

நாகரத்தினம் தன் தந்தையைப்போல் கோபாலனை வெறுக்கிறாள். கோபாலன் மனமுடைந்து வேலையை ராஜினாமா செய்ய, சுந்தரம் அவனை தேற்றுகிறான்.

பம்பாய் மெயில் குறித்த தினத்தில், மாறுவேடம் பூண்டு, பார்வதியை கொண்டு விடுகிறான். சதாசிவ முதலியார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரின் உபதேசத்தால் பணம் கொடுக்கவில்லை, கொடுக்கத் தவறினால் திரும்ப பெண்ணைக் கொண்டுபோய் விடுவேன் என்று பம்பாய் மெயிலின் பயமுறுத்தலினால் போலீஸ் பந்தோபஸ்து வீட்டைச் சுற்றி வைக்கப்படுகிறது.

கோபாலனுக்கும், மாசிலாமணிக்கும் தகராறு வலுக்கிறது. சமயத்தில் பம்பாய் மெயில் வருகிறான். மாசிலாமணியிடம், கோபாலனை நாகரத்தினம் வெறுக்கும்படி செய்தது தான் தான் என்று எழுதி கோபாலனிடம் கொடுக்கிறான்.

பம்பாய் மெயில் யாரும் அறியாமல் பார்வதியை தூக்கிப் போய் விடுகிறான். முதலி

சகஸ்ரநாமம்

யார் துடிக்கிறார். ஆனாலும் பணம் கொடுக்க விரும்ப வில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் புதிய துப்பறிபவர் காசில்லாமல் உதவுவதாயும் தன்னை சந்திக்கும்படி எழுதவே, முதலியார் அவர் தந்த விலாசத்துக்குப் போகிறார்.

போலி துப்பறிபவராக எழுதிய பம்பாய் மெயிலின் வலையில் முதலியார் சிக்குகிறார் ரூ. 50000 பணத்தையும் கொடுக்கிறார்.

திடீரென்று முனியன் சமயம் பார்த்து தணிகாசல முதலியாரைக் கொன்றுவிட்டு படத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓட முயற்சிக்க பம்பாய் மெயில் குறுக்கிட்டுப் படத்தைப் பிடுங்கிக்கொள்கிறான். முனியன் கொலை செய்ததும், பம்பாய் மெயில்போல் ஒரு லெட்டர் எழுதி போட்டு விடுகிறான். ஆனால் கோபாலனையே எல்லாரும் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

படம் பறிபோனதால் மாசிலாமணி குரோதம் கொண்டு பம்பாய் மெயிலை ஒழிக்க திட்டமிட்டு, மரகதத்தின் மூலம் சாதிக்க எண்ணுகிறான். பார்வதியை வஞ்சனையால் இழுத்துச்சென்று, பம்பாய் மெயில் சமயத்தில் தோன்றி அவளைக் காப்பாற்றுகிறான். தனிகாசல முதலியாரை முனியன் கொலை செய்தபோது, அதை பம்பாய் மெயில் எடுத்த போட்டோவைப் பார்த்ததும் நாகரத்தினம் மனம் மாறி கோபாலனிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறாள்.

இன்ஸ்பெக்டர் ராமசாமி நாயுடுவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி பம்பாய் மெயிலைப் பிடித்துத் தருவதாக துப்பறியும் சுந்தரம் வாக்களிக்கிறான்.

மாசிலாமணியின் சூழ்ச்சியால் கோபாலனும் சுந்தரமும் கிணற்றில் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

கோபாலனும் சுந்தரமும் என்ன ஆனார்கள்?

பம்பாய் மெயில் பிடிபட்டானா?

மற்றும் பிற நிகழ்ச்சிகளை மேடையில் காணுங்கள்.

ஸேவாஸ் ஸ்டேஜ் ஸர்வீஸ்.

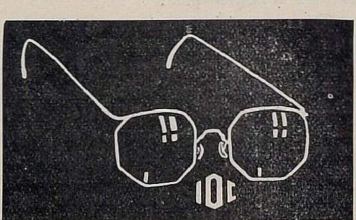

Accurate, neat and prompt Service guaranteed

Minor repairs undertaken free of charge

INDIAN OPTICAL COMPANY

OPTICIANS

Kesari Kuteeram Buildings,

15 WEST COTT ROAD,

RAYAPETTAH : : MADRAS - 14

தியாக ப்ரம்மம்

சங்கீத கலாநிதி மஹாராஜபுரம் விஸ்வநாத அய்யர்

உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளும் சங்கீதத்தைப் போற்றுகின்றன. இசைப்புலவர்களிடையே யாருக்கும் பகையில்லை. எல்லோரும் அவர்களை போற்றுகிறார்கள். சாதி மதம் மொழி நாடுஎன்றதை கடந்து ஓரே அகண்டாகாரமாக அன்னை பராசக்தியான ஸ்ரீதேவி விளங்குகிறாள் ஸங்கீதவாணியின் பூரண அருள் பெற்ற நாடு நம் தமிழ்நாடு. இங்கேதான் இசை கலை மிக உச்சநிலை அடைந்து கர்நாடக ஸங்கீர்த்தனமாக அவதரித்துவிளங்குகிறது.

அவற்றுள் முதன்மையானவை ஸ்ரீ த்யாகராஜ கீர்த்தனங்களும், ஸ்ரீ முத்துஸாமி தீக்ஷதர் க்ருதிளும், ஸ்ரீ சாமாஸாஸ்திரிகள் கிருதிகளுமாகும் இவை எல்லாம் தெலுங்கிலும், ஸமஸ்கிருதத்திலும் உள்ளன. எனினும் இவைநாதமயமான அந்தராத்மாவை தொட்டு கானசுக மளிப்பதால் இவை எல்லா உலகத்திற்கும் பொதுவான இசை செல்வங்களாகும். மேலே சொன்னமூவரும் ஸங்கீத திருமூர்த்திகளாகும், இவர்கள் ஸ்ருஷ்டித்த நாத கலைதான் இன்று கர்நாடக ஸங்கீத வெள்ளமாக நம் தமிழ் நாட்டில் பெருகி வருகிறது. இவர்களுள் ஸ்ரீ த்யாகப்ரும்மம் பரம பக்திமான். அதுவும் ஸ்ரீராம பிரானிடம் அளவுகடந்தபக்தி. இராமபக்தர், இவருடைய சங்கீர்த்தனங்கள் பக்தி பரவசத்தால் உருகி, உருகி, பாடி நம்மை பேரானந்தத்தில் மூழ்க செய்கிறது. இவருடைய ஜீவனமெல்லாம் ஒரே நாதோபாஸனையே. இந்த மகாத்வின் வாழ்வே சங்கீர்த்தனம்; சங்கீர்த்தனமே வாழ்வு.

காவேரிகரையில் உள்ள பல அழகான க்ஷேத்ரங்களுள் திருவாரூர் மிகவும் புகழ் பெற்ற சிவஸ்தலம். இந்த ஊரில் எத்தனையோ பெரிய வித்வானகள் இருந்தனர். அவர்களுள் ப்ரும்ம குலத்தில் கிரிராஜப்ரும்மம் என்று ஒருவர் இருந்தார் அவர் தெலுங்கிலும், ஸமஸ்கிருதத்திலும் நல்லபாண்டிய முடையவர். இவரே நமது த்யாக ப்ரும்மத்தின் பாட்டனார். கிரி ராஜ ப்ரும்மத்திற்கு ஐந்து குமார்களுண்டு. அவர்களுள் கடைசிமகனை ஸ்ரீராமப்ரும்மமே நமது த்யாகப்ரும்மத்தின் தந்தையார்.

இராம ப்ரும்மம் தமதுமனைவியுடன் இல்லறங்காத்து பரம பாகவதராக விளங்கினார். அவரது மனைவியார் மிகுந்த ஒழுக்கமும், கற்பும் பொறுமையும், நல்ல சங்கீதப்பயிற்சியும், ஜபசாதனமும் கொண்ட உத்தமி.

தந்தை இராம ப்ரும்மம் சிவவிஷ்ணு பக்தியில் ஈடுபட்டு, நித்மயாத்சவ திவ்யராம பஜனையும், திவ்யகாசாலட் சேபமும் செய்து வாழ்ந்து வந்த சமயத் திருவாரூர் த்யாகேசரின் அநுக்ரகத்தால் இவருக்கு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன. அதில் மூத்தவன் ஜல்பேசன். இரண்டாவது இராமநாதன். மூன்றுவது த்யாகராஜன். இவர் ஸர்வஜித் வருஷம் சித்திரை மாதம் பூசம் நட்க்ஷத்திரத்தில் பிறந்தார்.

பெற்றோர் தாம் வழிபட்ட த்யாகேசரின் பெயரையே கடைசிபிள்ளைக்கு சூட்டினர். மூத்தவன் மூர்கன, ஒழுக்க மற்றவன். பொருமைதீபன், முன்கோபி. சகல துற்குணங்களுகுடி கொண்டவன்.

இராமப்ரும்மம் திருவையாறு சென்ற சமயத்தில், அந்த ஊர் பிடித்திருந்தது. குடும்பத்துடன் திருவையாற்றில் ஒருசிறு வீட்டிற்குடி புகுந்தார் எட்டாம் வயதில் உபநயனம் நடந்தது. அன்று முதல் தந்தையின் இராம விக்ரகத்திற்குத் த்யாகராஜரே பூஜை செய்துவந்தார். ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணந்த என்ற மஹாயோகி ஒருவர் ஸ்ரீ த்யாகராஜருக்கு ஸ்ரீ இராம ஷடாட்சரி மந்திரத்தை உபதேசித்தார். அன்று முதல் த்யாகபிரம்மம் கணக்கற்ற இராமஜபம் செய்து வந்தார். சிறுவயதில் த்யாகராஜருக்கு அவருடைய தாயார், 'புரந்தரதாஸ் இராம தாஸ கீர்தனங்களும் அஷ்டபதியும் சொல்லிவைத்தார். இராமாயணத்தில் அவருக்கு மிகுந்த பிரியத்துடன் வாசித்துவந்தார். இராம விக்ரகத்தை மிகுந்த பக்தியுடன் பூஜைசெய்து திவ்ய கானம் செய்துவந்தார்.

இப்படி வாழ்ந்துவரும் காலத்தில் தஞ்சையரசில் பலவித்வான்கள் இருந்தனர். அவர்களுக்குள் முதன்மையானவர் ஸொன்டி வெங்கடஸுப்பையா. அவருடைய புதல்வர் ஸொன்டி வெங்கட்ரமணையா என்பவரே நமது த்யாக ராஜரின் குரு. அவரிடம் ஸங்கீதம் அப்யாசம் செய்துவந்தார் த்யாகராஜரின் வரப்பிரஸாதமான இயலிசைத் திறமையையும், அகண்டமான மனோ தர்மத்தையும் தாம் அறிந்து அதை பாடவும் கேட்டு அனுபவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பியதினால், ஒரு நாள்

த்யாகராஜரைப் பாடச் செய்தார். சகலரும் வியந்தனர்.

இப்படி இருந்துவரும் நாளில் த்யாகராஜருக்கு அவருடைய குரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணாநந்தரால் ஸ்ரீ நாரதமந்திரம், உபதேசிக்கப்பட்டு அதை பக்திசிரத்தையுடன் ஜபித்துவந்த ஸ்ரீ த்யாகராஜருக்கு ஸ்ரீ நாரதர் தோன்றி "ஸ்வரார்ணவம்" என்ற அரிய ஸ்வர ரகசிய நூலை கொடுத்து மறைந்தார். அந்த நூல் சமய ஸஞ்சீவியாக உதவியது.

ஸ்ரீ த்யாகராஜர் தினந்தோறும் லக்ஷத்திற்கு மேற்பட்டு இராமஜபம் செய்து அவருடைய 38 வயதுக்குள் 96 கோடி இராமஜபம் உருவேற்றினார். கடைசி தினம் உள்ள முருகி ஸ்ரீ ராமனைப் பாடும் போது, கதவு தட்டிய சப்தம் கேட்டு ஓடி திறந்து பார்த்தார். ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணன் இருவரையும் கண்டார். உள்ளம் சிலிர்த்தார், ஆனந்த பரவசமானார். பரம பக்தியால் உடல் சிலிர்க்க கண்ணீர் பெருக, ஏல நீ தயராது" என்ற அடாணா ராக கீர்த்தனத்தை மொழிந்தார்.

தந்தை முறைப்படி மூவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தார். ஆனால் ஸ்ரீ த்யாக ப்ரும்மம் 'இராம பக்தியில் ஈடுபட்டு' இராம பைத்தியமாக இருந்து வந்தார். தனது எளிய சிறிய மனையில் அலங்காரமான மேடையமைத்து அலங்கரித்து ஸ்ரீ ராமனை கொலுவிருத்தி, வாழ் வெல்லாம் அவனுக்கே அர்ப்பணித்தார் பரம பக்தர். "கொலுவமரே கதா கோதண்ட பாணி" என்ற தோடி ராக கீர்த்தனமும், கொலுவையுன்னாடே, உபசாரமுலனு சேகோனவையா" என்னும் கீர்த்தனங்கள் த்யாகராஜரின் சகுணோபாசங்களை விளக்கும். பள்ளியெழுச்சி, அபிஷேகம், அலங்காரம், நிவேதனம், சிரமபரிகாரம் செய்தல், இரவில் திருபள்ளிசேர்த்தல், தாலாட்டல், பல வகையான இராஜோபசாரங்களைச்செய்தல் முதலிய சகல வழிபாடுகளையும் கீர்த்தனை ரூபமாக செய்துவந்தார்.

இப்படியாக பல விதமாகவும், பலசந்தர்ப்பங்களிலும் பல பலகீர்த்தனைகளை ஸ்ரீத்யாகராஜர் செய்துவந்தார். ஸ்ரீத்யாகப்ரும்மத்தின் பக்திமகிமையும், கானமகிமையும் நாடேங்கும் பரவியது. தமது சிஷ்யர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது கீர்த்தனங்களைபாடி, அவர்களையும், இராம பக்தியில் ஈடுபடச்செய்வார். ஸ்ரீத்யாகப்ரும்மம் இராமபக்தியில் சித்திபெற்று, மற்றெல்லாத் தெய்வங்களிடத்திலும் சமபக்தியுடன் அநேக கீர்த்தனைகள் செய்துயிருக்கிறார். தெய்வரசத்தில் சமரசம் கண்டார். வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சம்மவங்களுக்கேற்றபாடல்களும் பல உண்டு.

ஸ்ரீ ராம பக்தியே பிரதான மென்று தஞ்சை அரசனால் தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட பொருளையும் பொன்னையும் நிராகரித்தார். இறுதி நாட்களை ஜபதபங்களிலேயே கழித்தார். மனைவி காலஞ் சென்ற பிறகு ஸ்ரீத்யாகப்ரும்மம் துறவியானார். பக்தி பரவசமாக பஜனை செய்து தம்மை மறந்து பாடினார். ஸ்ரீ ராமன் என்னை அழைக்கிறான். அதோடு தானும் ஆபத்ஸன்நியாசம் வாங்கிக்கொண்டு, சிஷ்யர்கள் திரளாக இராம பஜனைசெய்ய, 'ஸ்ரீராம ஜயராம்' என்று பக்தர்கள் கோஷிக்க பராபவ வருஷம், பகுளபஞ்சமி சுபதினம், திடீரென ஸ்வாமிகளின் கபாலம்வெடித்து அதிலிருந்து ஒருஜோதி கிளம்பியது, உடல் விழுந்தது. த்யாகராஜர் என்னும் நாமத்துடன் வாழ்ந்த நரரூபம் மறைந்து நாத ஜோதியாக ஸ்ரீராமனிடம் சேர்ந்தது. அதுவே த்யாகப்ரும்மம்.

For **ANYTHING IN RAILWAY ADVERTISEMENT**

Please contact

M/s. SAN PUBLICITY INFORMATION BUREAU

KILPAUK : MADRAS-10

శ్రీ త్యాగరాజప్రశంస

SANGEETHA KALANIDHI, DOCTOR DWARAM VENKATASWAMY NAIDU

త్యాగరాజుకవి, పండితుడు, పరమభక్తుడు—అన్నిటికంటెను గాయకబ్రహ్మ వాగ్గేయకారక శిఖామణి. తనరచనలనే గాగ తన్నుగూడ దైవ నామసంకీర్తనమునకే అంకితముగావించుకొన్న మహానుభావుడు. అతని జీవితముతోపాటు తన రచనలును క్రమపరిణామము చెందినవి. పోను పోను యాతని రచనలు మిక్కిలి రసభరితములై భావగాంభీర్యముతో నిండినవి.

త్యాగరాజుని రచనలు సర్వతోముఖ సుందరములు. వాటి భాషయందలి పదములుగానీ, సంగీతములోని సంగతులుగానీ కదపరానివి. ఆయాస్థలములనుండి ఆయా పదములుగానీ సంగతులుగానీ రసపుష్టికి దెబ్బతగలకుండా మార్చుట సాధ్యముగాని పని. అందలి స్వరపోకడలు సరసములు, సందర్భసహితములు అయ్యావి సక్రమపరిణామకల్గినవి. సాహిత్యమో? మహా ప్రవాహము! సారఘుసారసారణి! సంగీతమునందాయనచేసిన సాహిత్యపు పోదపు అద్వితీయము తలంచుకొలది, విన్నకొలది, విచిత్రమై మహాశ్చర్య సంజనితమై, అనిర్వచనీయమైన ఆనంద సుధా తరంగముల మైమరపించి, మనలనోలలాడించు మహత్తరశక్తిగలవి ఆయనరచనలు.

త్యాగరాజు పండితుడు చిన్ననాటనే వేదాధ్యయమును, సంగీతమును నేర్చుకొని, కావ్య నాటకాలంకార వ్యుత్పత్తినిపొందెను. అతడేక సంతగ్రాహి పండితుడుమాత్రమేకాదు ఐహిక సుఖముల తూలనాడి పారమార్థికచింతనమే కలిగి గనుండిన భక్తాగ్రేసరుడు.

తాను రచించిన కీర్తనములన్నియు, భక్తిరస ప్రధానములు. 'సరగున పాదములకు స్వాంతమను సరోజమను సమర్పణ'చేసి, 'పతిత పావనుడనే పరాత్పరునిగురించి పరమార్థమగు నిజమార్గముతోను పాడుచును సల్లాపముతో స్వరలయాదిరాగముల' తెలిసిన త్యాగరాజు సదా పరమేశ్వరుని — ఆ 'హొయలుమీర నడలుకల్గు సరసుని, సదాకనులజూచుచును పులకిత శరీరుడై ఆనందపయోధినిమగ్ను'డైనవాడు.

త్యాగరాజ విరచిత సాహిత్యమునందు, మహాకవుల భావములు, ప్రయోగములు, పోకడలు కనబడుతవి. అందుచక్కని, తిన్ననిసూక్తులు, అందమైనయుపమలు, శ్లేషలు ఇత్యాది అలంకారములు, తెలుగు నుడికారమునకు వన్నెపెట్టు వ్యావహారిక పదప్రయోగములును కానవచ్చును.

త్యాగరాజుని రచనయందు మిక్కిలి ప్రాముఖ్యతకలది కీర్తన, కీర్తనారచనము ఇతఃపూర్వమే యున్నప్పటికిని, యనేకవిధముల యాతనిచేతనే అయ్యది పరిపూర్ణతపొందినది. త్యాగరాజు కీర్తనలన్నియు, నిర్మాణస్వరూపమునుబట్టి యొక విధముననే యున్నను, వాటినడకను, రచనాస్వభావములనుబట్టి అందు కొన్ని వర్ణములుగను, పదములుగను, జావళీలుగను, మరికొన్ని బిగువైన పల్లవులవలెను కన్పట్టును. ఇట్టిరచనాశక్తి యపురూపమైనది. ప్రతిరచనమును రాగభావముతో నిండియుండును.

త్యాగరాజుని సంగీతరచనా మాధుర్యము కేవల మనుభవైకనేద్యము. ఆయన సంగీతరచనలలో రసపుష్టిలేనిది లేదు. సాహిత్యభావము, సాహిత్యముకన్న నెక్కువగా సంగీతమే ప్రకటించు

చూ, రసవిస్ఫూర్తికలుగజేసి, ఆరసప్రభావము చేత రచనలోని భాష తెలియని వానికి సహితము యందలి భావమును తెలియజేయు మహాశక్తి ఆయన సంగీతరచనలయందు నిస్సందేహము కలదు. 'సంగీతము విశ్వజనీనభాష' అనునానుడికి త్యాగరాజుని రచనలు యొప్పు యుదాహరణములు. ఆతడు నాదస్వరూపమును, తత్వమును పూర్తిగనవగాహన చేసుకొని, వివిధరీతుల, గతుల, విన్యాసపునడల, ఒయ్యారపు వరుసల చేర్చికూర్చెను. ఒకమాటలో చెప్పవలెనన్న త్యాగరాజుని రచనలు నాదామృత రసగుళికలు.

'లయ' విషయమున గూడ త్యాగరాజుని దృక్పథము సర్వజన విదితము, సుస్పష్టము. గాయకుని మనస్సు నాదోపాసననుండి చెదర్ప రాదు, అందువలన క్లిష్టమగు తాళముల నుపయోగించరాదు, భావరాగలయాదుల ప్రాముఖ్యత క్రమముగ పరిగణింపవలయునన్న భావము కలవాడు.

సంఘ సంస్కరణ, దైవచింతనమునందు వేర్వేరు మతముల వివాదపరిష్కార సూచనము, వెతకల్గిన తాళుకొమ్మను ఓదార్పు దైవోత్సాహ విముఖులతో చేరబోకుమను సలహా ఇటులనే యెన్నియోవిధముల మానవాళికి త్యాగరాజుని సందేశము సర్వతోముఖమైనది.

సర్వతోముఖమైన శక్తివల్లనే త్యాగరాజుని రచనలు భాషాకృత పరిమితత్వమును జయించినవి భాషావిదుడయ్యు భాషను అధిగమించి రచించిన త్యాగరాజు మిక్కిలి ప్రతిభావంతుడు, అసాధారణప్రజ్ఞ ఉపజ్ఞ కలవాడు. విశ్వజనీనమైన విశాల దృష్టి, సృష్టిరహస్యమెరుగజాలిన మేధశ్శక్తి, నిర్మలమైన విశాలహృదయము, శతాబ్దముల ముందుకు చూడగల దూరదృష్టి, వివిధసంగీత రీతులలోని యుత్కృష్టతను అవగాహనచేసుకొని, వానిరసమును పిండి ఈయగల సూక్ష్మజ్ఞానమును గల్గి, అమితానందదాయకములైన తన రచనల రూపమున, యావద్భారతదేశ ప్రజలకుమాత్రమే గాక, విశ్వమానవకోటికెల్లను భక్తి, శాంతి, సౌఖ్యమను సందేశమిచ్చిన మహాపురుషుడు. ఆతని ప్రతిభ భారతీయ విజ్ఞానమునకే యొక అపూర్వ నిదర్శనము.

K. P. M. ABDULLA & BROS.

Stockists in :

Genuine, Guaranteed, Military Disposal Parts

For

FORD, CHEVROLET, DODGE, Etc.

Branch :
No. 5, Harris Road,
MADRAS-2.

Head Office :
No. 20, Harris Road,
MADRAS-2.

MUSIC – FOR A PRICE

By K. SRINIVASAN, B.A., B.L.

Some year ago I attended a public meeting where a second marriage for our women was advocated. A foreign lady in addressing the gathering stated that our women were prone to be averse to a second marriage because it was prohibited by our Sastras. But she justified defying the Sastras by quoting the analogy of Food which though was prohibited from being sold was yet taken as a profession by many and actually encouraged by our women. The Second wrong justified the First. That was the argument advanced by her, applauded by the audience and published through the press.

On the same analogy, can music be sold ? The person who had no musical taste was said to ask "how is music sold—in measures or visses ?" But the days are gone when music was the inspired outbursts of great people. Saint Thyagaraja or Muthuswami Dhikshithar could have become millionaires if only they did not make the mistake of having been born over a century ago. They could have made music for our pictures or sung to audiences musically minded and stipulated a price for each performance.

But here again several factors are at work. The audience consists of three classes—(1) those who are satisfied with mere sweetness of voice or rhythmic effects (2) those who are devotional and care for technicalities and (3) the middle class man who can tolerate scientific music only for a little while and then would whistle for light music. One does not know whether Saint Thyagaraja could sing as well as he could compose. Those in living memory cannot by themselves entertain an audience whereas their compositions (full of meaning) could be rendered successful and catch the ears of the masses when handled by artistes.

When all is said and done, music is divine. The music of the spheres is proverbial and so also that of the Gandharvas. The composer must be above the ordinary—must be inspired. It must be the spontaneous outburst of a divine gifted individual. It cannot be sung at the dictation of another.

But days are changing. The Divinity is sought to be taken out of it. It has to be sung when others want it and the best renderer of composed songs quotes the highest price of it. A music performance is an opportunity to make a living for the songster, it is an entertainment (or infliction ?) for the listner and an ordeal for the organiser. May God help all of them !

Grams : "MOTORSPARE"

M. P. NARAYANAN

Stockist

ARMY DISPOSAL RADIATORS & CHASSIS PARTS

OF ALL TRUCKS

82, HARRIS ROAD

MADRAS-2

ARTS ACADEMY (Regd.), MADRAS-7

Saturday 10-12-55 at 6 p.m.

AT ANNAMALAI MANRAM, MADRAS-1

Grand Flute Concert by

Venugana Vidwan **Sri T. R. MAHALINGAM & Party**

நாடகக் கலை [மா - ரா]

"நாடகமே உலகம்" என்று நாட்டிலுள்ளோர் சொல்கின்றனர். அதாவது இயற்கையால் அமைக்கப்பட்ட மேடையாகிய உலகில் ஒவ்வொரு உயிரும் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நாடக பாத்திரத்தை (பிறவியை) திறம்பட நாடக முறை (நீதிமுறை) வழுவாது நடிக்கின்றனரா என்று அதைப் பார்வையிட்டும் பயிற்சியளித்தும் பேணுவது "பெரும்பொருளே" என்றும் விளக்கம் கூறுவர். எது எப்படி இருப்பினும் நாடகத்திற்கு உலகம் ஒரு நல்ல உவமை—உள்ளக் குறிப்பினை தம் உடம்பிற் தோணும் மெய்ப்பாடுகளால் புலப்படுத்துவதே நாடகத்தின் தன்மை. உள்ளத்தின் விருப்பப்படியே ஒவ்வொரு மனிதனும் செயலாற்றுகிறான். அதாவது உள்ளக் குறிப்பினை தன் முயற்சிகளால் வெளிப்படுத்துகிறான். இப்படி உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலை ஒன்பது வகையாகப் பிரித்துள்ளனர் முன்னோர்:— அவ்வுணர்ச்சிகள் செவியாலும்கண்ணாலும் நுகரப்படும்—அவை, நகை—அவலம்—இழிப்பு—வியப்பு—அச்சம்—வீரம் வெகுளி—உவகை—சமநிலை என்பன. இவ்வுணர்ச்சிகளை திறம்பட வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலுள்ளவனே நடிகன்—இவ்வுணர்வுகளால் உள்ளதும் இல்லதுமாகிய ஏதாவது ஒரு கதையினை நடித்துக் காட்டுவதே நாடகம்!!

இத்தகைய 'நாடகங்கள்' அருங்கலைகளுள் ஒன்றாக அக்காலந்தொட்டே போற்றப்பட்டுள்ளன! நாடகத்திற்கென்றே தனித்தமிழ் இயங்கியது—நடிப்பிற்கேற்ற வசனமே பாட்டுமாய் நாடக நூட்கள் இபற்றப்பட்டன—அவை "நாடகக் காப்பியங்"களென குறிப்பிடப்பட்டன-சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்றுக் காதையினை நோக்கின் அக்காலத்தில் நாடக மேடைகள் எல்லாம் எப்படி அமைக்கப்பட்டன என்பன போன்ற அரிய செய்திகள் வெளியாகின்ற இயலினைப் புலவரும்—இசையினைப் பாணரும், கூத்தினைப் பொருநர்—விறலியர்—கூத்தர்—ஆகியோரும் வளர்த்தனர்—இவர்கள் அனைவரும் மக்களாலும் மன்னராலும் நன்கு மதிக்கப் பெற்று பரிசில் வழங்கப் பெற்றனர்—இக்கலைஞர்களும் தமக்குத் தோன்றிய நீதிகளையும்—கற்பனைகளையும் அரசர்க்கும் அஞ்சாது கலைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தினர்—...இப்படி பழங் காலந்தொட்டே நம் நாட்டில் நாடகம் வாழ்ந்து வருகிறது—உலகில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழ்கிறது...

நாடகம் தனிச் சிறப்பினை என்றும் பெற்றுள்ளது—ஏனெனில் மற்றொருவனின் மனநிலையினைப் புரிந்து அவன் உள்ளத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலைத் தருவது—அதாவது அடுத்தவனின் இன்ப துன்ப நிலைகளையும் எளிதிலே உணர வைப்பது—காண்போரின் உணர்வைத் தூண்டவல்லது—எனவே உள்ளத்திற்கு உவகை ஊட்டும் கலை மட்டுமல்ல நாடகம்—மற்றவர் உள்ளங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தியும் வாய்ந்தது—இதன் துணைக்கொண்டு தூங்கும் உணர்ச்சிகளைத் தட்டி எழுப்ப முடியும்—உண்மைகளை உணர்த்த முடியும்—நல்லதை நவில முடியும்—கருத்துக்களை விதைக்க முடியும்!—

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பொடு கருத்தையும் அருளும் பொருள் நாடகம்! கடந்ததை, நடந்ததை, கற்பனை வளத்தை, தீர்க்க தரிசனத்தை கண் முன்னே காட்டுவது நாடகம்! வரலாற்றின் பொன்னோடுகளைப் படித்துக் காட்டுவது நாடகம்! தியாகிகளின் தியாகத் தன்மைகளை திரும்ப நினைவூட்டுவது நாடகம்—இப்படியெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்—சொல்லிமாளாது அதன் நலன்களை!......

இப்படிப்பட்ட ஓர் உயர்ந்த கலை, நாட்டுக்கு நல்ல பலன்களை நல்க முடியும்—எனவே இக்கலையின் நன்கு பேணுதல் நாட்டு மக்களின் கடமை! இன்றைக்கும் நாடகங்கள் ஏராளமாக நடக்கின்றன! "நாடகம்" என்ற பெயரிலே—

நாடகக் கலையின் புனிதத் தன்மை மாறுபட்டுவிட்டதென்றே சொல்லலாம்! பொதுவாக கலைக்கு விலை பேசுவதே கூடாது!...பரிசிலுக்கும் அளவிட்டுக் கூறலாகாது!...கலைத் திறனை அவையிலே அரங்கேற்றி அரும் பெரும் பரிசுகள் பெறும் நிலை மாறி—கலையினை கடைத் தெருவிலே வைத்து வியாபாரம் பேசும் காலமாக மாறிக் கொண்டே போகிறது—இந்த நிலையை பேசும் படங்கள் இன்னும் மோசமாக்கிக் கொண்டே வருகிறது...

நல்ல வேளையாக இப்பொழுது நாடகக் கலையிலே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது—அதை நன்முறையில் பயன் படுத்திக் கொள்வது நம் கடமை! பொதுவாக ஒரு நாட்டுக் கலை அந்த நாட்டின் பண்பாடுகளையும் கோட்பாடுகளையும் பொருத்தே அமையும்—ஆனல் நம் நாட்டிலே நடக்கும் தற்கால நாடகங்களைப் பார்த்தால் நமக்கே பயமாக இருக்கிறது! கால் சட்டை போடாத கதாநாயகன்—துப்பாக்கிப் பிடிக்காத துஷ்டன்—ஆங்கிலம் இல்லாத அவர்களின் பேச்சு—இல்லவே இல்லை—நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும்—நம் நாட்டினதாகவே இருக்காது—இப்படி நம் நாட்டுக் கலையெல்லாம் சின்னளில் வேறு நாட்டுக் கலைகளின் பதிப்புகளாகத்தான் மாறிவிடும். நாடகக் கலை மட்டும் அல்ல. இசை—நாட்டியம்—இவைகளின் நிலைகளும் கவலைக்கிடமாகத்தான் இருக்கின்றன. இதே போன்றுதான் சரித்திர நாடகங்களும், சமய நாடகங்களும் உருக்குலைக்கப்படுகின்றன—இந்நிலை மாற—நந்நிலை நிலைக்க—கலைஞரும்—மக்களும் பெரிதும் தம் பொறுப்பை உணர வேண்டும்! இப்பொழுது நாடகங்கள் யாரால் நடிக்கப் பெறுகின்றன—இன்றைய நாடகக் கலைஞர்களை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம்—அவர்கள் தொழில் முறையோர்—பயில் முறையோர் என்பவராவர்...

தொழில் முறைக் கலைஞர்கள் கலைத் தொண்டோடு தங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஊதியத்தையும் ஈட்டுதல் வேண்டும்.

எனவே அவர்கள் கலைக்காகவும்—கலை நுட்பங்களுக்காகவும் முழு நேரத்தையும் செலவழித்தல் முடியாத காரியம்! மக்களின் மனப்போக்குக்கு ஏற்றமான நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டாலன்றி அவர்கள் ஊதியத்தினை பெற முடியாது! மேலும் உயர்ந்த கலை நுட்பம் வயிற்றுக்கு சோறு போடும் என்று சொல்ல முடியாது—ஒரு கதையுண்டு...சிற்பக் கலைஞர் ஒருவர் விசித்திர நுட்பங்கள் அமைந்த அருமையான சிற்பங்களை விற்பனைக்கு வைத்திருந்தாராம்—ஆனலும் அவரை அணுகுவார்யில்லை... நாட்கள் ஓடின—வறுமை அவரை வாட்டியது. சோம்பியிருந்தார். தன் கடையில்—அவ்வழியே வந்த மதிநுட்பம் வாய்ந்த அந்நாட்டு அரசர் அவனைக் கண்டார்—காரணம் கேட்டார்—உண்மை உணர்ந்தார்—ஒரு உபாயம் சொன்னர். அந்த சிற்பங்களைவிட மூன்று மடங்கு பெரியதாயும்—நுணுக்கங்கள் குறைவாகவும் உள்ள சிற்பங்களைத் தயாரிக்கச் சொன்னர்—விலையும் இரட்டிப்பாக்கச் சொன்னர்—அக்கலைஞரும் அவ்வாறே செய்தார்—அதன் பலனக அக்கலைஞரின் வயிறு வளர்ந்தது—அவர் வளர்த்து வந்த கலை தேய்ந்தது... இந்நிலை பெரும்பாலான உண்மைக் கலைஞர்க்கு நேரிட்டால் உண்மைக் கலையே உலகத்தில் இருக்காது—எனவே கலைக் காக்கும் கடமை காவலருடையதும் கற்ருேருடையதுமாகும்—கலைஞரை அரசாங்கம் ஆதரித்தல் வேண்டும்—அத்தகைய கலைஞரை போற்றக் கலையரங்கங்கள் தேவை!

இதே போலத்தான் பயில் முறை நாடகக்காரரும்—அவர்கள் கலை பயில்வதோடு—நல்ல கருத்துக்களை பரப்பவும் முடியும்—பயில் முறையில் உள்ளவர்கள் அதனல் பிழைக்காவிட்டாலும்...கலைக்காக ஈட்டும் பொருள் அனைத்தும் செலவழிக்கவும் முடியாது—இவர்களில் நல்ல குழுவினர்க்கு ஆதரவு அளித்திடின், நாட்டிற்கும் கலைக்கும் இவர்கள் நற்தொண்டு செய்ய இயலும்......இத்தகையான ஊக்குவிப்பதற்கும் கலைக்கழகங்கள் தேவை!...

இப்படி தொழில் முறை—பயில் முறை குழுவினரால் நடிக்கப்படும் நல்ல நாடகங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் கலைக் கழகங்கள் நாட்டிலே தோன்றிடின்—நல்ல தொண்டினை நாடகம் ஆற்ற முடியும்...மொழிக்கும்—கலைக்கும்—நாட்டு மக்களுக்கும் நற்தொண்டாற்றும் நாடகங்களை ஆதரிக்கும் கலைக் கழகமாக புரசைக் கலைக் கழகம் திகழும் என்பதில்லை ஐயமில்லை!...

இப்படி ஒவ்வொரு கழகமும் தொண்டாற்றத் தலைப்படின் இயல் இயங்க—இசை முழங்க—கூத்துக் குலுங்க தமிழ்க் கன்னி பொலிவுறுவாள்......

மறக்க முடியாத நாட்கள்

லீலா ராமன், B.A., Hons. (Litt.)

வார்ஸா நகரில் நடைபெற்ற உலக வாலிபர் விழாவில் கலந்து கொள்ளும் பெருமை எனக்குக் கிடைத்ததை, நான் எனது பாக்கியமென்றே கருதுகிறேன். என் வாழ் நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாத அனுபவங்களை நான் போலந்திலும், பின்பு சோவியத் யூனியனிலும்,சீனுவிலும் பெற்றேன். இந்திய மக்களிடமும் இந்தியக் கலையிடமும், இம்மக்கள் காட்டிய அளவிலா ஆர்வத்தை, நான் சென்ற வருஷம் லண்டனிலும், ஆக்ஸ்பர்டிலும், ஜர்மனியிலும், பாரிஸிலும் கண்ட ஆர்வத்திற்கு ஒப்பிடவே முடியாது. லண்டனிலும் மற்ற இடங்களிலும் நான் பரதநாட்டியம் ஆடிய போது அம்மக்கள் மிகவும் ரஸித்தனர் என்பது உண்மையே. ஜர்மனியில் நான் இரண்டுமணி நேரம் ஆடிய போதுகூட, கூட்டத்தில் ஒருவராவது சளைத்து எழுந்து போகாமல் கடைசிவரையிலிருந்து கரகோஷம் செய்தனர். ஆனால் இம்முறை வார்ஸாவிலும் மற்ற இடங்களிலும் நான் கண்ட வரவேற்பு ஒரு கண்கொள்ளா காட்சியாக இருந்தது. இவ்விழாவிற்கு நூற்றுப்பதினுன்கு நாடுகளிலிருந்து முப்பதாயிரம் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள் ! இந்தியர்கள் நாங்கள் சுமார் முந்நூறு பேர்சென்றிருந்தோம். இதில் எழுத்தாளர்கள், இசைவாணர்கள், நாட்டிய மாடுபவர்,வாத்திய இசை வித்துவான்களாக பலபேர் இருந்தோம். இக்கூட்டத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பரத நாட்டியம் ஆடச் சென்றவர் நான் ஒருத்தியே. வார்ஸாவில் கலை விழா பதினுன்கு நாட்கள் நடைபெற்றன. விழா ஆரம்பநாள் இந் நூற்றுப் பதினுன்கு நாட்டுப் பிரதிநிதிகளாகிய முப்பதாயிர மக்களும் வாத்தியம் முழங்க ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆரவாரிக்க, ஸ்டேடியத்திற்கு வார்ஸா நகர் பாதைகளில் ஐந்து மைல் நடந்து சென்று ஒன்று கூடினேம். போலந்து தேசத்து மக்கள் வழி முழுதும் வரவேற்பு கரகோஷமானது காதையடைத்துச் சென்றது. கண்ணெட்டும் தூரம் ஒரே மக்கள் கூட்டம். ஊசி விழ இடமில்லை. வழியெல்லாம் பலவர்ண அலங்கரிப்பு. நாலாபுரமும் "வாழ்க உலக சமாதானம் !" என்ற கரகோஷம். ஸ்டேடியத்திலோ இன்னும் பெரிய வரவேற்பு. நாற்பத்திஞன்கு நாடுகளையும் குறிக்க நாற்பத்திஞன்கு பலூன்கள் பறக்கவிடப்பட்டன. அவை ஆகாயத்தில் வெடித்து ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு நாட்டுக் கொடியும் ஒய்யாரமாக கீழே இறங்கியது ஒரு கண்கொள்ளா காட்சியாக இருந்தது. விமானங்கள் ஆகாயத்தை வட்டமிட்டன. சமாதானக் குறியாக புருக்கள் பறக்கவிடப்பட்டன. எல்லா தேசத்து மக்களும், அன்றும் மற்ற பதினுன்கு தினங்களும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து கொண்டு அவரவர் கலையைப் பேசி பல விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எல்லா தேசங்களைவிட அதிக வரவேற்பு அங்கு கிடைத்தது இந்திய மக்களுக்கே. இந்தியாவின் சமாதானக் கொள்கையையும், இந்தியக்கலை, கலாசாரங்களையும், போலந்து, ரஷ்யா, சீனு தேசத்து மக்கள் மிக மிகவும் மெச்சுகின்றனர். ஆகவே இந்தியர்களுக்கும், இந்தியக் கலைக்கும் இவர்கள் காட்டிய மரியாதை சொல்லிமுடியாது. வார்ஸாவின் பதினுன்கு தின கலை விழாவில் எல்லா தேசத்து கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. நான் இந்திய நேஷனல் ப்ரோகிராம் (Indian National Programme) நடைபெற்ற தினமும் மற்ற மூன்று தினங்களும் பரத நாட்டியம் ஆடினேன். எல்லா நிகழ்ச்சிகளைவிட இந்தியக் கலை நிகழ்ச்சிகளே மிக மிகவும் ரஸிக்கப்பட்டன.

இந் நிகழ்ச்சிகளின் போது மற்ற நிகழ்ச்சிகளைவிட கூட்டம் பன்மடங்கு அதிகமாக இருக்கும். இம்மக்கள் எங்களுக்குக் காட்டிய மரியாதையும், உற்சாகமும்தான் எத்தகையது! இவ்விதமான மரியாதை நிச்சயமாக நம் நாட்டிலோ, வேறு அயல் நாடுகளிலோ காணமுடியாது. இந்தியக் கலையில் அதுவும் இந்திய நாட்டியமென்ருலே இவர்களிடம் ஒரு தனி மதிப்பு. நான் ஒவ்வொரு தடவையும் மேடையில் ஆடிய பின்பு அதைக் காணவந்திருந்த போலந்து மக்களில், முன்பின் தெரியாதவர்கள் எத்தனையோ பேர் என்னிடம் வந்து தாமே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு இறுதியில் என்னிடம் ஆயுள் முழுவதும் பழகிய நண்பர்கள் போலாகிவிட்டார்கள். இவர்கள் வீட்டிற்கெல்லாம் நான் சென்று அவர்களோடு உணவருந்தி மணிக்கணக்காக அவர்கள் நம் கலை

யைப் பற்றிக் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதிலளித்திருக்கிறேன். இவர்களின் அன்பின் ஞாபகார்த்தமாக இருக்க எத்தனையோ பரிசுகள் எனக்கு அளித்தனர். ஒவ்வொருவரும் நான் வார்ஸா விட்டு செல்லுகையில் ஒரு உயிர் தோழியைப் பிரிவது போல் என்னைத் தழுவிக்கொண்டு கண்ணீர் சொரிந்தனர். இதைவிட உண்மை அன்பிற்கு வேறு அத்தாட்சி என்ன வேண்டும் ? இதுமட்டுமல்ல. நான் வார்ஸாவிலிருந்த அத்தனை நாட்களும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் இவர்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரமாயிருந்தேன். டிராமில் ஏறினுலும் சரி, பஸ்ஸிலிருந்தாலும் சரி, ரோடில் நடந்தாலும் சரி, எங்கிருந்தோ நாலாபுறமும் இம்மக்கள் வந்து சூழ்ந்து கொள்வர். என் புடைவையைப் பற்றியும் நெற்றியிலிருக்கும் குங்குமத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு பதில் சொல்லி முடியாது. நாலாபுறமும் ஆடோகிராப் (Autograph) புஸ்தகங்கள் நீட்டப்படும். ஏன் ? ஒரு டிராம் கண்டக்டர் நான் இறங்கும் சமயம் பார்த்து, என் ஆடோகிராபை வாங்க டிராமையே நிறுத்திவிட்டார் ! பின்பு காமராக்களை வைத்துக்கொண்டு என்னை அங்கங்கே நிறுத்தி எடுத்தவர்கள் எத்தனை பேர்! இவ்வித மான வரவேற்பு எனக்கு மட்டுமல்ல என்னுடனிருந்த அத்தனை இந்தியருக்கும் கிடைத்தது. நம் ஊரில் நம் சினிமா நட்சத்திரங்கள்கூட இதில் கால்பாகம் அனுபவித்திருக்கமாட்டார்கள். என்னை ஆங்காங்கு சூழ்ந்துகொண்டு நான் யார், என் பெயரென்ன, கல்யாணமாகி விட்டதா என்ற கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டே போவார்கள். நான் நாட்டியம் ஆடுகிறேன் என்று தெரிந்த க்ஷணமே எல்லோரும் அளவிலா சந்தோஷத்தோடு கை கொட்டி ஆரவாரிப்பார்கள். உடனே என்னை " சில அடவுகளை இங்கேயே ஆடி காண்பிக்க மாட்டாயா?" என்று கை ஜாடையால் காட்டிக் கெஞ்சுவார்கள். இவர்களின் பரிசுத்த மனதையும், அன்பையும் நான் எவ்வாறு உதறி விட முடியும். அங்கு நடக்கும் பாதையாக இருந்தாலும் சரி அங்கேயே ஒரு பதமோ, அல்லது சில அடவுகளோ ஆடுவேன். அவர்கள் ஒரே கரகோஷம் செய்து தம் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்வார்கள். பரத நாட்டியத்தின் நுட்பத்தை அறியாவிட்டாலும், இந்திய நாட்டியம் என்ற காரணத்தால் அது அவர்களை பரவசப்படுத்தியது. பரத நாட்டியத்தின் உண்மை அருமையை தெரியாதவர்களும் இங்கு இல்லாமலில்லை. சில எழுத்தாளர்கள், மற்றும் சில படித்தவர்கள் என்னிடம் வந்து, நம் தென்னிந்திய கோவில்களைப்பற்றியும், நம் புராணங்கள் பற்றியும், பரத நாட்டியத்திலுள்ள முத்திரைகள், அடபு ஜாதிகள் இவைகளைப்பற்றியும் எவ்வளவோ கேள்விகளைக் கேட்டனர். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே சொல்லாமலேயே அவர்களாகவே நான் மேடையில் ஆடிய பின்பு என்னிடம் வந்து "இது உங்கள் இந்திய நாட்டின் சாதாரணக் கலையல்ல. இக்கலையின் உண்மை பெருமை கண் பார்வையில் மட்டுமல்ல, உன் வாயாலும் சொல்லக்கேட்டு அறிந்து கொள்ள அவா கொண்டுள்ளோம்" என்று கூறினர். ஒரு தடவை நான் மேடையில் ஆடிய பின்பு ஒரு வயதானவர் என்னிடம் வந்து மிக உணர்ச்சியோடு என் கையைப்பற்றி தான் அன்று கண்ட காட்சியை என்றும் மறக்க முடியாதென்றும், தனக்கும் பரத நாட்டியத்தைப்பற்றி சில விஷயங்கள் முன்பே தெரியுமென்றும் கூறி மிகவும் ரஸமாக என்னிடம் சிறிது நேரம் பேசிவிட்டு என்னைவிட்டு போக மனமேயில்லாமல், பின்பு சென்றார். அவர் சென்ற பின்பு அவர் யாரென்று விசாரித்த போது, அவர்தான் போலந்து தேசத்து நாட்டியத்திற்கே தலை சிறந்த குருவென்று அறிந்தேன். எனக்குண்டான அதிர்ச்சி சொல்லவே முடியாது. ஏதோ சிறிதளவு நாட்டியம் தெரிந்த என்னிடம் இவ்வளவு உயர்ந்த குருவாகிய இப்பெரியவர் எத்தனை தாழ்மையோடு பேசிப் பழகினர். உண்மை கலைஞர் இவரல்லவா ! மறு நாள் நான் அவரைத் தேடி ஓடோடியும் சென்று அவர் ஆடோகிராபை (Autograph) வேண்டினேன். நான் அவரைத் தெரிந்து கொண்டேனென்று அறிந்து புன் முறுவலோடு தன் கையெழுத்தைக் கொடுத்தார். அது மட்டுமல்ல என்னையும் என் நாட்டியத்தையும் தான் என்றும் மறக்க மாட்டேனென்றும் உறுதியாகக் கூறினர். அன்றே நான் விலையில்லா புதையலை கண்டெடுத்தது போன்ற ஒரு ஆனந்த உணர்ச்சியோடு திரும்பினேன். இம்மக்களின் இதயத்தில் நம் இந்தியரிடம், உண்மையான அன்பும் மதிப்பும் நிறைந்திருந்தது. இதை நம்மிடம் காட்ட அவர்கள் சிறிதும் தயங்கவில்லை.

இதே வரவேற்புதான் ரஷ்யாவிலும், சீனுவிலும் கண்டேன். மாஸ்கோவில் ஒரு நாள் ஒரு விசேஷமான சம்பவம் நடந்தது. ஒரு மாலை எங்களையெல்லாம் ஒரு — ஓபன் ஏர் தியேட்டரில் (Open Air Theatre) நடக்கப்போகும் நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

அன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு "பரத நாட்டிய" நிகழ்ச்சியும் இருந்தது! ரஷ்ய பெண்கள் சோளியும், புடவையும் அணிந்து, நெற்றியில் பொட்டிட்டு, கூந்தலைப் பின்னி பூவைத்து மேடையில் வந்து இந்தியரைப் போல் பூமி தொட்டு நமஸ்கரித்து பரத நாட்டிய பாணியில் மிகவும் அழகாக ஆடினார்கள். நாங்கள் அதை ஆனந்தத்தோடு ரசித்தோம். நிகழ்ச்சி முடியும் வேளையில் என் ரஷ்ய நண்பர்கள் என்னை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினர். என்னை ஆடும்படி அவர்கள் கேட்டதால் நான் மேடையின் பின்னால் அவர்களை அழைத்துச் சென்று "அலாரிப்பு" ஆடிக்காட்டினேன். உடனே அவர்கள் "இம்மாதிரியான இந்திய நாட்டியம் தான் நாங்கள் ஆட விரும்புகிறோம். இன்று நாங்கள் ஆடியது இதை போலில்லாவிட்டாலும் இந்திய நாட்டியமாட எங்களுக்கிருக்கும் அவாவை நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். தயவுசெய்து மீண்டும் வந்து எங்களுக்கு அவசியம் ஏதாவது சொல்லித் தரவேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டனர். ஆனால் எனக்கோ அவர்களை மீண்டும் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அன்று அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் என்னைக் கட்டிக்கொண்டது நான் என்றும் மறக்கமுடியாது. மாஸ்கோவிலும் ஒரு நாள் நாங்கள் ஒரு நிகழ்ச்சி நடத்தினோம். அன்று ஒரு ரஷ்ய பெண் எனக்கு மிக நெருங்கிய சிநேகிதியானாள். அன்றிலிருந்து மாஸ்கோ விட்டு செல்லும் நாள்வரை காலையிலிருந்து இரவுவரை நான் எங்கு சென்றாலும் என் கூடவே வருவாள். எனக்கு ஒழியும் நேரம் என்னறைக்கு வந்து சில அடவுகள் கற்றுக் கொண்டாள். மாஸ்கோவிலிருந்து நான் புறப்படும் தினம் தன் சகோதிரியை விட்டுப் பிரிவது போல் தேம்பித் தேம்பியழுதாள். நான் இந்தியா சென்றதும் நாட்டியத்தைச் சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ளும் முறையில் பொம்மைகள் வரைந்த புஸ்தகங்களை கட்டாயமாக அனுப்புவதாகக் கூறினேன். மாஸ்கோவிலிருந்து பீகிங் செல்லும் ரயில் புறப்பட்டும் கூட வண்டி நகரும் வரை என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பிளாட்பாரத்தில் கண்ணீர் தோய்ந்த முகத்துடன் நின்றாள். இவ்வாறான அன்பின் உருவம் மறைய மறைய ரஷ்யா விட்டு சீனா நோக்கிச் சென்றேன்.

சீனாவில் முக்கியமான சம்பவம், நானும் இன்னும் இரண்டு இந்தியர்களும் பீகிங் ஆபரா அவுஸ் (Peking Opera House) விஜயம் செய்தது. சீனாவின் கலை வளர்ச்சிக்கு எல்லாவித சாதனங்களும் இங்கிருந்தன. ஒருபுறம் நாட்டியம், ஒருபுறம் சங்கீதம், இன்னொரு புறம் வாத்திய பயிற்சி ஆக எல்லாவித கலை பயிற்சியும் நடந்துக்கொண்டிருந்தன. எல்லாவற்றையும் சுற்றிப் பார்த்து முடிந்ததும் எங்களுக்காக அவர்கள் தயார் செய்திருந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை ரஸித்தோம். நானும் அன்று பரத நாட்டியம் ஆடினேன். ஆடியது மட்டுமல்லாமல் அதோடு அவர்களுக்கு விளங்குமாறு, ஆடியதின் அர்த்தத்தை யெடுத்துச் சொன்னேன். ஒரு மணி நேரத்தில் திரும்பிவிடுவதென்று நினைத்துச் சென்ற நாங்கள் அவ்விடத்திலிருந்து மூன்று மணி நேரம் நகர முடியவில்லை. இறுதியில் அங்கிருந்து செல்லுகையில் ஆபராவிலிருந்து ஒருவரையொருவர் நண்பர்களென்ற முறையிலே பிரிந்தோம். இறுதியில் இந்தியா திரும்புகையில் ஏராளமான புதிய நண்பர்கள், புதிய உணர்ச்சிகள், புதிய அனுபவங்கள் கொண்டு திரும்பினோம். வார்ஸா விழாவிற்குச் சென்ற ஒவ்வொரு இந்தியருக்கும், பரிசுத்தமான மனதும், உண்மையான ரஸிப்பும், நன் மதிப்பும், அறிந்து கொள்ளும் சக்தியும் இருந்தால், இவ்வருமையான நாட்களை எவ்வாறு மறக்க முடியும்?

KAMADENU STORES

(Dealers in High Class Oilman Stores)

No. 101, TANA STREET, PURASAWALKAM, MADRAS - 7

Specialits in **Pure Butter and Fresh Ghee**

Suppliers of **Nellore & Arcot Raw & Boiled Rice**

T. D. RAMANUJAM, *Proprietor.*

அழகுக்கு

அழகு செய்யும்

ஆபரணங்களின்

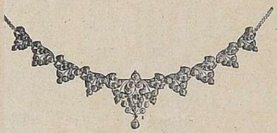

உறைவிடம்

M/s. T. கோவிந்தராஜுலு நாயுடு

வைரம், பொன் நகைகள்,

வெள்ளி சாமான்கள் வியாபாரம்.

28, நேதாஜி ரோட், மதராஸ்-1.

T. G. N.

தந்தி : "**ALANKAR**"

போன் : **4818**

P.V. SAMBAR
POWDER
FOR REAL FLAVOUR *and* DELICIOUS TASTE
P.VENCATACHELLUM CONDIMENTS
MADRAS-1.

பி.வி. சாம்பார் பொடி
உண்மையான மணத்திற்கும்,
ருசிக்கும்.
பி. வெங்கிடாசலம் காண்டிமெண்ட்ஸ்.,
நெ. 1. பிராட்வே-மதராஸ்.1.

USE P.V. SAMBAR POWDER
For Delicious Taste
P.VENCATACHELLUM CONDIMENTS
No.1 BROADWAY - MADRAS-1

P. V. SAMBAR POWDER
THE JOY OF WONDERFUL COOKING
P.VENCATACHELLUM CONDIMENTS. MADRAS - 1

EVEREADY PRINTERS
T. NAGAR : MADRAS-17